

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDU (prvního rozšířeného senátu)

22. dubna 2016 *

„Státní podpory — Směrnice 92/81/EHS — Spotřební daně z minerálních olejů — Minerální oleje používané jako palivo při výrobě oxidu hlinitého — Osvobození od spotřební daně — Selektivní povaha opatření — Podpory, které mohou být považovány za slučitelné se společným trhem — Pokyny Společenství o státní podpoře na ochranu životního prostředí — Pokyny k regionální státní podpoře z roku 1998 — Legitimní očekávání — Právní jistota — Zásada *lex specialis derogat legi generali* — Zásada *presumpce legality* a užitečného účinku aktů orgánů — Zásada řádné správy — Povinnost uvést odůvodnění“

Ve spojených věcech T-60/06 RENV II a T-62/06 RENV II,

Italská republika, zastoupená G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s G. Aiello, *avvocato dello Stato*,

Eurallumina SpA, se sídlem v Portoscuso (Itálie), zastoupená L. Martin Alegi, R. Denton, A. Stratakis a L. Philippou, *solicitors*,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené V. Di Bucci, N. Khan, G. Conte, D. Grespan a K. Walkerovou, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2006/323/ES ze dne 7. prosince 2005 o osvobození minerálních olejů používaných jako palivo při výrobě oxidu hlinitého (aluminy) od spotřební daně v regionu Gardanne, v regionu Shannon a na Sardinii, které zavedly Francie, Irsko a Itálie (Úř. věst. 2006, L 119, s. 12), v rozsahu, v němž je jím konstatována existence státní podpory, kterou Italská republika poskytovala v období od 3. února 2002 do 31. prosince 2003 na základě osvobození minerálních olejů používaných jako palivo při výrobě oxidu hlinitého od spotřební daně na Sardinii (Itálie), a v němž je jím Italské republice uložena povinnost zajistit navrácení této podpory,

TRIBUNÁL (první rozšířený senát),

ve složení H. Kanninen, předseda, I. Pelikánová (zpravodajka), E. Buttigieg, S. Gervasoni a L. Madise, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 6. března 2015,

* Jednací jazyky: italština a angličtina.

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

Sporné osvobození

- 1 Oxid hlinitý (alumina) je bílý prášek, který se používá hlavně v hutích k výrobě hliníku. Vyrábí se z bauxitové rudy rafinací, jejíž poslední krok spočívá v kalcinaci. Více než 90 % kalcinovaného oxidu hlinitého se používá při vytavování hliníku. Zbytek se dále zpracovává a používá se v chemických aplikacích. Existují dva samostatné výrobní trhy, a sice trh s oxidem hlinitým pro metalurgické aplikace a trh s chemickým oxidem hlinitým. Při výrobě oxidu hlinitého lze jako palivo použít minerální oleje.
- 2 V Irsku, Itálii i Francii se nachází vždy pouze jeden výrobce oxidu hlinitého. V Itálii je jím společnost Eurallumina SpA, se sídlem na Sardinii. Výrobci oxidu hlinitého působí i v Německu, Španělsku, Řecku, Maďarsku a Spojeném království.
- 3 Od roku 1993 Italská republika osvobozuje od spotřební daně minerální oleje používané jako palivo při výrobě oxidu hlinitého na Sardinii (dále jen „sporné osvobození“). Sporné osvobození od daně bylo zavedeno do italského práva decreto legislativo 26 ottobre 1995 no 504, testo unico delle disposizioni legislative concernenti le imposte sulla produzione e sui consumi e relative sanzioni penale e amministrative (legislativní nařízení č. 504 ze dne 26. října 1995, Konsolidované znění legislativních ustanovení týkajících se daní z výroby a spotřeby a s ní spojených trestních a správních postihů, běžný dodatek GURI č. 279 ze dne 29. listopadu 1995, dále jen „legislativní nařízení z roku 1995“).
- 4 Uplatňování sporného osvobození na Sardinii bylo povoleno do 31. prosince 1994 rozhodnutím Rady 93/697/ES ze dne 13. prosince 1993, kterým se některým členským státům povoluje uplatňovat nebo pokračovat v uplatňování stávajících snížených sazeb spotřební daně nebo osvobození od spotřební daně u některých minerálních olejů používaných ke zvláštním účelům v souladu s postupem podle čl. 8 odst. 4 směrnice 92/81/EHS (Úř. věst. L 321, s. 29). Rada Evropské unie toto povolení následně prodloužila do 31. prosince 1996 svým rozhodnutím 96/273/ES ze dne 22. dubna 1996, kterým se některým členským státům povoluje uplatňovat nebo pokračovat v uplatňování stávajících snížených sazeb spotřební daně nebo osvobození od spotřební daně u některých minerálních olejů používaných ke zvláštním účelům v souladu s postupem podle čl. 8 odst. 4 směrnice 92/81/EHS (Úř. věst. L 102, s. 40). Rada znovu prodloužila povolení do 31. prosince 1998 rozhodnutím 97/425/ES ze dne 30. června 1997, kterým se členským státům povoluje uplatňovat nebo pokračovat v uplatňování stávajících snížených sazeb spotřební daně nebo osvobození od spotřební daně u některých minerálních olejů používaných ke zvláštním účelům v souladu s postupem podle směrnice 92/81/EHS (Úř. věst. L 182, s. 22). Opětovně Rada toto povolení prodloužila do 31. prosince 1999 rozhodnutím 1999/255/ES ze dne 30. března 1999, kterým se v souladu se směrnicí 92/81/EHS některým členským státům povoluje uplatňovat nebo pokračovat v uplatňování stávajících snížených sazeb spotřební daně nebo osvobození od spotřební daně u některých minerálních olejů a kterým se mění rozhodnutí 97/425 (Úř. věst. L 99, s. 26). Rada dále prodloužila povolení do 31. prosince 2000 rozhodnutím 1999/880/ES ze dne 17. prosince 1999, kterým se členským státům povoluje uplatňovat nebo pokračovat v uplatňování stávajících snížených sazeb spotřební daně nebo osvobození od spotřební daně u některých minerálních olejů používaných ke zvláštním účelům v souladu s postupem podle směrnice 92/81/EHS (Úř. věst. L 331, s. 73).

- 5 Rozhodnutím Rady 2001/224/ES ze dne 12. března 2001 o snížených sazbách spotřební daně a o osvobození od spotřební daně pro některé minerální oleje používané pro zvláštní účely (Úř. věst. L 84, s. 23), a sice posledním rozhodnutím týkajícím se sporného osvobození od daně, bylo toto osvobození prodlouženo do 31. prosince 2006. Toto rozhodnutí podle bodu 5 svého odůvodnění „nepředjímá výsledek případných řízení o narušení fungování jednotného trhu, která mohou proběhnout zejména na základě článků 87 [ES] a 88 [ES]“ a „[n]ezprošťuje rovněž členské státy povinnosti oznamovat Komisi záměry poskytnout státní podporu podle článku 88 [ES]“.

Správní řízení

- 6 Dopisem ze dne 29. května 1998 požádala Komise Evropských společenství italské orgány o informace, aby ověřila, zda sporné osvobození spadá do oblasti působnosti článků 87 a 88 ES. Poté, co Komise dne 16. června 1998 připomněla Italské republice svou žádost, odpověděla Italská republika dopisem ze dne 20. července 1998.
- 7 Dopisem ze dne 17. července 2000 požádala Komise Italskou republiku, aby jí sporné osvobození oznámila. Komise požádala Italskou republiku o další informace dopisem ze dne 27. září 2000. Poté, co Komise dne 20. listopadu 2000 připomněla Italské republice svou žádost, odpověděla Italská republika dopisem ze dne 7. prosince 2000.
- 8 Rozhodnutím C (2001) 3300 ze dne 30. října 2001 zahájila Komise řízení podle čl. 88 odst. 2 ES o sporném osvobození (dále jen „formální vyšetřovací řízení“). Toto rozhodnutí bylo Italské republice oznámeno dopisem ze dne 5. listopadu 2001 a dne 2. února 2002 bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropských společenství* (Úř. věst. C 30, s. 17).
- 9 Dopisy ze dne 26. a 28. února a 1. března 2002 obdržela Komise připomínky od společností Aughinish Alumina Ltd, Eurallumina, Alcan Inc. a od Evropské hliníkové asociace. Připomínky byly Italské republice předány dne 26. března 2002.
- 10 Italská republika předložila své vyjádření dopisem ze dne 6. února 2002.

Rozhodnutí „oxid hlinitý I“

- 11 Dne 7. prosince 2005 přijala Komise rozhodnutí 2006/323/ES o osvobození minerálních olejů používaných jako palivo při výrobě oxidu hlinitého (aluminy) od spotřební daně v regionu Gardanne, v regionu Shannon a na Sardinii, které zavedly Francie, Irsko a Itálie (Úř. věst. 2006, L 119, s. 12, dále jen „rozhodnutí oxid hlinitý I“).
- 12 Rozhodnutí „oxid hlinitý I“ se vztahuje k období před 1. lednem 2004, kdy vstoupila v účinnost směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. L 283, s. 51), která s účinností od 31. prosince 2003 (bod 57 odůvodnění) zrušila směrnici Rady 92/81/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z minerálních olejů (Úř. věst. L 316, s. 12) i směrnici Rady 92/82/EHS ze dne 19. října 1992 o sblížování spotřebních daní z minerálních olejů (Úř. věst. L 316, p. 19). Rozhodnutí „oxid hlinitý I“ nicméně rozšiřuje formální vyšetřovací řízení i na období po 31. prosinci 2003 (bod 92 odůvodnění).

- 13 Ve výroku rozhodnutí „oxid hlinitý I“ je zejména uvedeno:

„Článek 1

Osvobození těžkých topných olejů používaných při výrobě oxidu hlinitého od spotřební daně, které udělily Francie, Irsko a Itálie do 31. prosince 2003, představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 [ES].

Článek 2

Podpora udělená v období od 17. července 1990 do 2. února 2002 v rozsahu, v němž je neslučitelná se společným trhem, nebude navracena, jelikož by to porušovalo obecné zásady práva Společenství.

Článek 3

Podpora uvedená v článku 1 udělená v období od 3. února 2002 do 31. prosince 2003 je slučitelná se společným trhem ve smyslu čl. 87 odst. 3 [ES], pokud příjemci platili nejméně 13,01 eur za 1 000 kg těžkého topného oleje.

Článek 4

Podpora [...] udělená v období od 3. února 2002 do 31. prosince 2003 není slučitelná se společným trhem ve smyslu čl. 87 odst. 3 [ES], pokud příjemci neplatili [nejméně] 13,01 eur za 1 000 kg těžkého topného oleje.

Článek 5

1. Francie, Irsko a Itálie učiní všechna nezbytná opatření, aby příjemci navrátili neslučitelnou podporu uvedenou v článku 4.

[...]

5. Ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí Francie, Irsko a Itálie nařídí příjemcům neslučitelné podpory uvedené v článku 4, aby vrátili protiprávně udělenou podporu včetně úroků.“

Řízení a návrhy účastnic řízení

- 14 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 23. února 2006 podaly Italská republika a společnost Eurallumina žaloby zapsané do rejstříku pod čísly T-60/06 a T-62/06.
- 15 Na základě článku 14 jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991 a na návrh druhého senátu Tribunál rozhodl po vyslechnutí účastnic řízení v souladu s článkem 51 uvedeného jednacího řádu o přidělení této věci rozšířenému soudnímu kolegiu.
- 16 Usnesením ze dne 24. května 2007 a po vyslechnutí účastnic řízení spojil předseda druhého rozšířeného senátu Tribunálu věci T-60/06 a T-62/06 a věci T-50/06, T-56/06 a T-69/06 (dále jen „věci ,oxid hlinitý I““) pro účely ústní části řízení v souladu s čl. 50 jednacího řádu ze dne 2. května 1991.
- 17 Rozsudkem ze dne 12. prosince 2007, Irsko a další v. Komise (T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 a T-69/06, EU:T:2007:383), spojil Tribunál věci „oxid hlinitý I“ pro účely rozsudku, zrušil rozhodnutí „oxid hlinitý I“ a ve věci T-62/06 žalobu ve zbývajících částech zamítl.

- 18 Návrhem ze dne 26. února 2008 podala Komise kasační opravný prostředek proti tomuto rozsudku Tribunálu.
- 19 Rozsudkem ze dne 2. prosince 2009, Komise v. Irsko a další (C-89/08 P, Sb. rozh., EU:C:2009:742), Soudní dvůr zrušil rozsudek Irsko a další v. Komise, bod 17 výše (EU:T:2007:383), v rozsahu, v němž Tribunál zrušil rozhodnutí „oxid hlinitý I“, dále vrátil věci „oxid hlinitý I“ Tribunálu a rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.
- 20 Po vydání rozsudku Komise v. Irsko a další, bod 19 výše (EU:C:2009:742), byly věci „oxid hlinitý I“ v souladu s čl. 118 odst. 1 jednacího řádu ze dne 2. května 1991 rozhodnutím předsedy Tribunálu ze dne 18. prosince 2009 přiděleny druhému rozšířenému senátu.
- 21 Usnesením předsedkyně druhého rozšířeného senátu ze dne 1. března 2010 byly projednávané věci spojeny pro účely písemné i ústní části řízení a pro účely rozsudku.
- 22 Rozhodnutím předsedy Tribunálu ze dne 20. září 2010 byly věci „oxid hlinitý I“ nově přiděleny čtvrtému rozšířenému senátu.
- 23 Rozsudkem ze dne 21. března 2012, Irsko v. Komise (T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV et T-69/06 RENV, Sb. rozh., EU:T:2012:134), Tribunál zrušil rozhodnutí „oxid hlinitý I“ v rozsahu, v němž konstatuje, respektive vychází z konstatování, že osvobození minerálních olejů používaných jako palivo při výrobě oxidu hlinitého od spotřebních daní poskytnutá Francouzskou republikou, Irskem a Italskou republikou do 31. prosince 2003 (dále jen „osvobození od spotřební daně“) představují státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES a v rozsahu, v němž ukládá Francouzské republice, Irsku a Italské republice povinnost učinit všechna nezbytná opatření, aby příjemci tato osvobození vrátili v rozsahu, v kterém neodváděli spotřební daň ve výši alespoň 13,01 eura za 1 000 kg těžkého topného oleje.
- 24 Návrhem ze dne 1. června 2012 podala Komise kasační opravný prostředek proti tomuto rozsudku Tribunálu.
- 25 Rozsudkem ze dne 10. prosince 2013, Komise v. Irsko a další (C-272/12 P, Sb. rozh., EU:C:2013:812), Soudní dvůr zrušil rozsudek Irsko v. Komise, bod 23 výše (EU:T:2012:134), vrátil věci „oxid hlinitý I“ Tribunálu a rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.
- 26 Po vydání rozsudku Komise v. Irsko a další, bod 25 výše (EU:C:2013:812), byly věci „oxid hlinitý I“ rozhodnutími předsedy Tribunálu ze dne 21. ledna 2014 a ze dne 10. března 2014 přiděleny prvnímu senátu.
- 27 Eurallumina a Komise podaly písemná vyjádření podle čl. 119 odst. 1 jednacího řádu ze dne 2. května 1991, a sice Eurallumina dne 28. ledna 2010 a Komise dne 17. března 2014. Společnost Eurallumina ve svém písemném vyjádření potvrdila, že nehodlá vyvozovat důsledky z rozsudku Komise v. Irsko a další, bod 25 výše (EU:C:2013:812), a vyzvala Tribunál, aby rozhodl o všech žalobních důvodech uvedených na podporu žaloby ve věci T-62/06 RENV II. Komise tuto skutečnost vzala ve svém písemném vyjádření na vědomí. Italská republika písemné vyjádření nepředložila.
- 28 Rozhodnutím předsedy Tribunálu ze dne 30. září 2014 byly věci „oxid hlinitý I“ v souladu s čl. 118 odst. 1 jednacího řádu ze dne 2. května 1991 nově přiděleny prvnímu rozšířenému senátu.
- 29 Na základě zprávy soudkyně zpravodajky Tribunál rozhodl o zahájení ústní části řízení a v rámci organizačních procesních opatření přijatých podle čl. 64 odst. 3 písm. b) jednacího řádu ze dne 2. května 1991 požádal účastnice řízení ve věci T-60/06 RENV II, aby se vyjádřily k této stránce sporu. Účastníci řízení této výzvě vyhověli v určené lhůtě.

- 30 Usnesením předsedy prvního rozšířeného senátu ze dne 26. ledna 2015 byly projednávané věci spojeny pro účely písemné i ústní části řízení a pro účely rozsudku.
- 31 Řeči společnosti Eurallumina a Komise a jejich odpovědi na otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání dne 6. března 2015. Naproti tomu Italská republika nebyla na tomto jednání zastoupena.
- 32 Italská republika v podstatě navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil rozhodnutí „oxid hlinitý I“ v rozsahu, v němž konstatuje existenci státní podpory, kterou v období od 3. února 2002 do 31. prosince 2003 údajně poskytovala na základě sporného osvobození (dále jen „sporná podpora“), a nařizuje jí zajistit navrácení sporné podpory;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 33 Společnost Eurallumina v podstatě navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil nebo změnil rozhodnutí „oxid hlinitý I“ v rozsahu, v němž konstatuje existenci státní podpory, a v němž nařizuje Italské republice její navrácení;
 - uložil Komisi, aby nenařídila navrácení podpory poskytnuté na základě sporného osvobození Italskou republikou do 31. prosince 2006, nebo přinejmenším do 31. prosince 2003;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 34 Komise navrhuje, aby Soud:
- zamítl projednávané žaloby;
 - uložil Italské republice a společnosti Eurallumina náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 35 Úvodem je třeba poznamenat, že obě projednávané žaloby znějí na zrušení rozhodnutí „oxid hlinitý I“ v rozsahu, v němž konstatuje existenci sporné podpory a nařizuje Italské republice zajistit její navrácení (dále jen „napadené rozhodnutí“). V tomto rozsahu je předmět žalob týž.

K přípustnosti

- 36 Komise ve věci T-60/06 RENV II vznesla námitky nepřípustnosti proti prvnímu žalobnímu důvodu v rozsahu, v němž vychází z porušení podmínek uvedených v čl. 87 odst. 1 ES pro kvalifikaci státní podpory, pokud jde zaprvé o výhodu poskytnutou příjemci, a zadruhé o narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu mezi členskými státy, a dále proti šestému žalobnímu důvodu v rozsahu, v němž vychází z porušení zásady právní jistoty vyplývající ze skutečnosti, že v napadeném rozhodnutí nebyla zohledněna nepřiměřená délka formálního vyšetřovacího řízení. Tyto konkrétní výtky byly poprvé vyjádřeny v replice, a představují tak nové žalobní důvody ve smyslu čl. 48 odst. 2 jednacího řádu ze dne 2. května 1991, které musí být odmítnuty jako nepřípustné.
- 37 Italská republika se k těmto námitkám nepřípustnosti nevyjádřila.

- 38 Komise ve věci T-62/06 RENV II tvrdí, že žaloba je nepřipustná v rozsahu, v němž jde nad rámec návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí. Kromě toho se Komise domnívá, že žalobní důvod, kterým společnost Eurallumina zpochybňuje, že sporné osvobození představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, byl poprvé vyjádřen v replice, a představuje tak nový žalobní důvod ve smyslu čl. 48 odst. 2 jednacího řádu dne 2. května 1991, který musí být odmítnut jako nepřipustný.
- 39 Společnost Eurallumina navrhuje, aby námitka nepřipustnosti směřující proti žalobě ve věci T-62/06 RENV II byla zamítnuta jako neopodstatněná. Naproti tomu, se nevyjádřila k námitce nepřipustnosti směřující proti novému žalobnímu důvodu v podstatě vycházejícímu z porušení čl. 87 odst. 1 ES.
- 40 Pokud jde nejprve o námitku nepřipustnosti směřující proti žalobě ve věci T-62/06 RENV II v rozsahu, v němž jde nad rámec návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí, je třeba konstatovat, že kromě zrušení napadeného rozhodnutí se uvedenou žalobou Tribunálu navrhuje, aby uložil Komisi, aby nenařídila navrácení podpory poskytnuté Italskou republikou do 31. prosince 2006 nebo přinejmenším do 31. prosince 2003 z důvodu, že uvedená podpora je legální.
- 41 Cílem tohoto návrhu je však jen určit protiprávnost, kterou je stíženo napadené rozhodnutí a která odůvodňuje požadavek, aby se vyhovělo žalobním důvodům a výtkám uváděným na podporu návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí, a tedy uváděným k samotnému návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí. Uvedený návrh tedy zcela postrádá autonomní význam ve vztahu k návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí.
- 42 I za předpokladu, že by tento návrh sledoval jiné cíle než jen zrušení napadeného rozhodnutí, jak naznačuje Komise, jako vydání příkazu nebo přijetí rozhodnutí, kterým se Komisi zakazuje, aby shledala existenci sporné podpory nebo aby nařídila její navrácení, musel by být návrh odmítnut jako nepřipustný, jelikož Tribunál by neměl pravomoc mu vyhovět.
- 43 Podle ustálené judikatury totiž Tribunálu nepřísluší, aby orgánům vydával příkazy nebo tyto orgány nahrazoval (viz rozsudek ze dne 24. ledna 1995, LadbrokeRacing v. Komise, T-74/92, Recueil, EU:T:1995:10, bod 75 a citovaná judikatura). Je tomu tak zejména v rámci kontroly legality založené na čl. 230 ES, jelikož čl. 233 první pododstavec ES výslovně stanoví, že orgán, jehož akt byl prohlášen za neplatný, je povinen přijmout opatření vyplývající z rozsudku (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 24. června 1986, AKZO Chemie a AKZO Chemie UK v. Komise, 53/85, Recueil, EU:C:1986:256, bod 23, a LadbrokeRacing v. Komise, výše uvedený, EU:T:1995:10, bod 75).
- 44 Pokud jde dále o námitku nepřipustnosti, která ve věci T-62/06 RENV II směřuje proti žalobnímu důvodu, kterým společnost Eurallumina zpochybňuje, že sporné osvobození představuje podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, není tato skutkově podložená, a musí být tedy odmítnuta, jelikož z repliky nevyplývá, že by společnost Eurallumina takovýto žalobní důvod předložila.
- 45 Konečně pokud jde o námitky nepříslušnosti, které ve věci T-60/06 RENV II směřují proti výtkám vycházejícím jednak z porušení podmínek uvedených v čl. 87 odst. 1 ES pro kvalifikaci státní podpory, jde-li zaprvé o výhodu poskytnutou příjemci a zadruhé o narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu mezi členskými státy a dále z porušení zásady právní jistoty vyplývající ze skutečnosti, že v napadeném rozhodnutí nebyla zohledněna nepřiměřená délka formálního vyšetřovacího řízení, je třeba připomenout, že v souladu s ustanoveními čl. 44 odst. 1 písm. c) ve spojení s čl. 48 odst. 2 jednacího řádu dne 2. května 1991 nové důvody nelze předkládat po podání žaloby, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení. Žalobní důvod, který je rozšířením důvodu dříve výslovně nebo mlčky uvedeného v žalobě a který je s ním úzce spjat, musí být prohlášen za přípustný (viz rozsudek ze dne 15. října 2008, Mote v. Parlament, T-345/05, Sb. rozh., EU:T:2008:440, bod 85 a citovaná judikatura). Obdobné řešení se uplatní i ve vztahu k výtku vyjádřené na podporu žalobního důvodu.

- 46 Aby mohl být nový argument považován za rozšíření dříve uvedeného žalobního důvodu nebo výtky, musí k nim mít dostatečně těsný vztah, aby bylo možné ho považovat za součást běžného pokračování diskuse v rámci sporného řízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. listopadu 2013, *Groupe Gascogne v. Komise*, C-58/12 P, Sb. rozh., EU:C:2013:770, bod 31).
- 47 V projednávané věci, jak správně poznamenává Komise, nejsou výtky uvedené v bodě 45 výše uvedeny v žalobě ve věci T-60/06 RENV II, a představují tak nové výtky.
- 48 Kromě toho tyto nové výtky nejsou založeny na žádné skutkové nebo právní okolnosti, která by vyšla najevo v průběhu řízení před Tribunálem.
- 49 Konečně tyto nové výtky nepředstavují rozšíření jednotlivých důvodů dříve vyjádřených v žalobě ve věci T-60/06 RENV II, které se týkají různých právních otázek. Konkrétně úzce nesouvisejí s prvním žalobním důvodem vycházejícím z porušení podmínky selektivity uvedené v čl. 87 odst. 1 ES, nebo se šestým žalobním důvodem založeným na právní argumentaci, podle které zásada ochrany legitimního očekávání, zásada právní jistoty a zásada presumpce legality brání tomu, aby byla státní podpora navracena, pokud byla předtím schválena Radou na základě pravidel v oblasti harmonizace daňových právních předpisů.
- 50 S ohledem na úvahy uvedené v bodech 45 až 49 výše, je třeba námitkám nepřipustnosti vzneseným Komisí ve věci T-60/06 RENV II vyhovět, a tudíž odmítnout jako nepřipustné výtky vycházející z porušení podmínek upravených v čl. 87 odst. 1 ES pro kvalifikaci státní podpory, pokud jde zaprvé o výhodu poskytnutou příjemci a zadruhé o narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu mezi členskými státy a dále vycházející z porušení zásady právní jistoty vyplývající ze skutečnosti, že v napadeném rozhodnutí nebyla zohledněna nepřiměřená délka formálního vyšetřovacího řízení.

K věci samé

- 51 Na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II uplatňuje Italská republika šest žalobních důvodů. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 87 odst. 1 ES a z rozporného odůvodnění. Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 1 písm. b) bodu ii) a čl. 4 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [88 ES] (Úř. věst. L 83, s. 1), a z porušení rozhodnutí 93/697, 96/273, 97/425, 1999/255, 1999/880 a 2001/224 (dále jen „rozhodnutí Rady o povolení“). Třetí žalobní důvod vychází z porušení pravidel pro podporu na ochranu životního prostředí a zejména z porušení bodu 82 odst. 2 písm. a) pokynů Společenství ke státní podpoře na ochranu životního prostředí (Úř. věst. 2001, C 37, s. 3, dále jen „pokyny Společenství na ochranu životního prostředí“). Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení čl. 87 odst. 3 ES a pokynů k vnitrostátní regionální podpoře (Úř. věst. 1998, C 74, s. 9, dále jen „pokyny k regionální podpoře“). Pátý žalobní důvod vychází z porušení čl. 18 směrnice 2003/96 ve spojení s její přílohou II a rozhodnutí 2001/224. Šestý žalobní důvod vychází z porušení zásady ochrany legitimního očekávání, zásady právní jistoty a zásady presumpce legality.
- 52 Na podporu žaloby ve věci T-62/06 RENV II uplatňuje společnost Eurallumina čtyři žalobní důvody. První žalobní důvod vychází z porušení zásady ochrany legitimního očekávání. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady právní jistoty, zásady presumpce platnosti a užitečného účinku aktů orgánů a zásady *lex specialis derogat legi generali*. Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady řádné správy. Čtvrtý žalobní důvod v podstatě vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, která je uvedena v článku 253 ES, a z porušení zásady ochrany legitimního očekávání.

- 53 Nejprve je třeba se zabývat žalobním důvodem, v němž Eurallumina v podstatě zpochybňuje použitelnost pravidel v oblasti státních podpor na sporné osvobození, a sice druhým žalobním důvodem vzneseným na podporu žaloby ve věci T-62/06 RENV II, který vychází z porušení zásady právní jistoty, zásady presumpce platnosti a užitečného účinku aktů orgánů a zásady *lex specialis derogat legi generali*.
- 54 Dále bude třeba se zabývat žalobním důvodem, v jehož rámci se Italská republika v podstatě brání kvalifikaci sporného osvobození jako státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES pro období do 31. prosince 2003, a sice prvním žalobním důvodem vzneseným na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II, který vychází z porušení čl. 87 odst. 1 ES a rozporného odůvodnění.
- 55 Je třeba dále zkoumat žalobní důvody, v nichž Italská republika v podstatě kritizuje kvalifikaci sporného osvobození jako nové podpory, a nikoli jako existující podpory ve smyslu čl. 88 ES, a sice druhý žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 1 odst. b) písm. ii) a čl. 4 nařízení č. 659/1999 a porušení rozhodnutí Rady o povolení, a pátý žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 18 směrnice 2003/96 v souvislosti s její přílohou II a porušení rozhodnutí 2001/224, které byly vzneseny na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II.
- 56 Dále je třeba posoudit žalobní důvody, v nichž Italská republika v podstatě vytýká Komisi, že prohlásila za neslučitelnou se společným trhem ve smyslu čl. 87 odst. 3 ES podporu přiznanou do 31. prosince 2003 na základě sporného osvobození, a sice třetí žalobní důvod, vycházející z porušení pravidel upravujících podporu na ochranu životního prostředí, a zejména bodu 82 písm. a) pokynů Společenství na ochranu životního prostředí, a čtvrtý žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 87 odst. 3 ES a pokynů k regionální podpoře, které byly vzneseny na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II.
- 57 Nakonec bude třeba se zabývat žalobními důvody, v jejichž rámci žalobkyně v podstatě zpochybňují navrácení sporné podpory, a sice šestým žalobním důvodem, vycházejícím z porušení zásady ochrany legitimního očekávání, zásady právní jistoty a zásady presumpce legality, který byl vznesený na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II, a prvním žalobním důvodem, vycházejícím z porušení zásad ochrany legitimního očekávání, a třetím žalobním důvodem, vycházejícím z porušení zásady řádné správy, a čtvrtým žalobním důvodem, vycházejícím z porušení povinnosti uvést odůvodnění, která je uvedena v článku 253 ES, a z porušení zásady ochrany legitimního očekávání, které byly vzneseny na podporu žaloby ve věci T-62/06 RENV II.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady právní jistoty, zásady presumpce platnosti a užitečného účinku aktů orgánů a zásady *lex specialis derogat legi generali*, který byl vznesen na podporu žaloby ve věci T-62/06 RENV II

- 58 Společnost Eurallumina tvrdí, že Komise v napadeném rozhodnutí porušila zásadu právní jistoty, zásadu *lex specialis derogat legi generali* a zásadu presumpce platnosti a užitečného účinku aktů orgánů, když usoudila, že sporné osvobození představuje protiprávní státní podporu, která musí být za období od 3. února 2002 do 31. prosince 2003 navrácena. V podstatě tvrdí, že výše uvedené zásady brání použití pravidel státní podpory na sporné osvobození.

– K porušení zásady právní jistoty, zásady presumpce legality a užitečného účinku aktů orgánů

- 59 Společnost Eurallumina tvrdí, že Komise v napadeném rozhodnutí porušila zásadu právní jistoty, zásadu presumpce legality a užitečného účinku aktů orgánů, jak jsou vykládány v judikatuře, tím, že sporné rozhodnutí kvalifikovala jako protiprávní státní podporu, jejíž navrácení mohla nařídit za období od 3. února 2002 do 31. prosince 2003. V této souvislosti zaprvé Eurallumina vychází ze skutečnosti, že napadené rozhodnutí nepřímě zpochybnilo legalitu článku 18 směrnice 2003/96, která nahradila a zrušila směrnice 92/81 a 92/82 a rozhodnutí 2001/224, které se přesto považují za legální,

stejně jako jejich prováděcí opatření přijatá Italskou republikou. Zadruhé namítá zásah napadeného rozhodnutí do užitečného účinku článku 18 směrnice 2003/96 a rozhodnutí 2001/224, tím, že napadené rozhodnutí zabránilo vyvinutí plného účinku do dne 31. prosince 2006. Zatřetí Eurallumina odkazuje na neexistenci vhodných návrhů Komise na základě čl. 8 odst. 5 směrnice 92/81 nebo článku 18 směrnice 2003/96, aby Rada provedla předčasný přezkum povolení uplatňovat sporné osvobození do dne 31. prosince 2006. Začtvrté se odvolává na to, že Komise nepodala proti rozhodnutím Rady o povolení žalobu na neplatnost na základě článku 230 ES. Zapáté Eurallumina vychází z návrhů rozhodnutí Rady o povolení, ve kterých Komise opakovaně navrhovala Radě, aby Italské republice povolila uplatňovat sporné osvobození anebo pokračovat v jeho uplatňování, naposledy do dne 31. prosince 2002. Zašesté se dovolává toho, že je pro ni nemožné předvídat změnu v postoji Komise, pokud jde o legalitu rozhodnutí Rady o povolení a bezvadnost sporného osvobození. Zasedmé vychází z rozporného chování Komise, která zahájením formálního vyšetřovacího řízení až dne 30. října 2001 a nařízením navrácení sporné podpory jednala v rozporu se zněním a duchem svého návrhu rozhodnutí Rady o povolení ze dne 15. listopadu 2000, na základě kterého mělo být Italské republice povoleno pokračovat v uplatňování sporného rozhodnutí až do dne 31. prosince 2002. Zaosmé se Eurallumina odvolává na obsah návrhů rozhodnutí Rady o povolení, který vyvolal legitimní očekávání, že sporné osvobození bylo až do dne 31. prosince 2006 bezvadné.

- 60 Komise navrhuje tuto výtku zamítnout jako neopodstatněnou.
- 61 Podstatou této výtky je otázka, zda napadené rozhodnutí vyvolává právní účinky, které jsou protichůdné s účinky vyvolanými rozhodnutím 2001/224 a článkem 18 směrnice 2003/96, jimiž bylo Italské republice výslovně povoleno pokračovat v uplatňování sporného osvobození až do dne 31. prosince 2006.
- 62 V této souvislosti je třeba připomenout, že aktům orgánů v zásadě svědčí presumpce legality, a zakládají tedy právní účinky tak dlouho, dokud nejsou vzaty zpět, zrušeny v rámci žaloby na neplatnost nebo prohlášeny neplatnými v návaznosti na předběžnou otázku nebo námitku protiprávnosti (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 15. června 1994, Komise v. BASF a další, C-137/92 P, Recueil, EU:C:1994:247, bod 48, a ze dne 8. července 1999, Chemie Linz v. Komise, C-245/93 P, Recueil, EU:C:1999:363, bod 93, a ze dne 5. října 2004, Komise v. Řecko, C-475/01, Sb. rozh., EU:C:2004:585, bod 18).
- 63 Kromě toho z ustálené judikatury plyne, že cílem zásady právní jistoty je zajistit předvídatelnost právních stavů a vztahů, které vyplývají z unijního práva (rozsudky ze dne 10. dubna 2003, Schulín, C-305/00, Recueil, EU:C:2003:218, bod 58, a ze dne 15. září 2005, Irsko v. Komise, C-199/03, Sb. rozh., EU:C:2005:548, bod 69). K tomu je nezbytné, aby unijní orgány respektovaly nezměnitelnost jimi přijímaných aktů, které zasahují do právního a faktického postavení právních subjektů, a aby mohly tyto akty měnit jen v souladu s pravidly týkajícími se pravomoci a s procesními pravidly (viz rozsudek ze dne 21. října 1997, DeutscheBahn v. Komise, T-229/94, Recueil, EU:T:1997:155, bod 113 a citovaná judikatura). Dodržení zásady právní jistoty vyžaduje i to, aby orgány zásadně předcházely případně nesoudržnému provádění různých ustanovení unijního práva, a to obzvláště v případech, kdy tato ustanovení sledují též cíl, například cíl nenarušené hospodářské soutěže na společném trhu (v tomto smyslu viz obdobně rozsudky ze dne 15. června 1993, Matra v. Komise, C-225/91, Recueil, EU:C:1993:239, body 41 a 42, a ze dne 31. ledna 2001, RJB Mining v. Komise, T-156/98, Recueil, EU:T:2001:29, bod 112 a citovaná judikatura).
- 64 Jak právem podotýká Komise, argumentace, na které je založena projednávaná výtku, je v projednávané věci přímo vyvrácena rozsudkem Komise v. Irsko a další, bod 25 výše (EU:C:2013:812).
- 65 Soudní dvůr totiž v bodech 45 až 48 rozsudku Komise v. Irsko a další jasně rozlišil pravomoci Rady a pravomoci Komise v oblasti harmonizace právních předpisů o spotřebních daních na straně jedné a v oblasti státních podpor na straně druhé. Dále rozhodl, že postup upravený v čl. 8 odst. 4 směrnice 92/81 má jiný cíl a jinou působnost než režim zavedený článkem 88 ES.

- 66 V bodě 49 téhož rozsudku z toho dovodil, že rozhodnutí Rady, kterým se členskému státu povoluje v souladu s čl. 8 odst. 4 směrnice 92/81 zavést osvobození od spotřebních daní, proto ve svém důsledku nemohlo bránit Komisi ve výkonu pravomocí, které jí svěřuje Smlouva o ES, potažmo vést k zahájení řízení upraveného v článku 88 ES pro účely posouzení, zda toto osvobození od daně představuje státní podporu, a – na závěr uvedeného řízení – k přijetí takového rozhodnutí, jako je rozhodnutí „oxid hlinitý I“.
- 67 Soudní dvůr také v bodě 50 rozsudku Komise v. Irsko a další, bod 25 výše (EU:C:2013:812) upřesnil, že skutečnost, že rozhodnutí Rady o povolení přiznávala úplné osvobození od spotřebních daní stanovením přesných zeměpisných a časových podmínek a tyto podmínky byly členskými státy striktně dodrženy, neměla vliv na rozdělení pravomocí mezi Radu a Komisi, a nemohla tedy Komisi připravit o výkon jejích pravomocí.
- 68 V bodě 51 téhož rozsudku poznamenal, že právě v souladu s tímto rozdělením pravomocí se ostatně v bodě 5 odůvodnění rozhodnutí 2001/224, jež bylo v platnosti v době, za kterou napadené rozhodnutí nařizuje navrácení sporné podpory, uvádělo, že zmíněné rozhodnutí nepředjímá výsledek případných řízení, která mohou proběhnout na základě článků 87 a 88 ES, a nezprošťuje členské státy „povinnosti oznamovat Komisi záměry poskytnout státní podporu“.
- 69 Konečně v bodech 52 a 53 rozsudku Komise v. Irsko a další, bod 25 výše (EU:C:2013:812), Soudní dvůr zopakoval, že okolnost, že rozhodnutí Rady o povolení byla přijata na návrh Komise a že Komise nikdy nevyužila pravomoci, jimiž byla nadána na základě čl. 8 odst. 5 směrnice 92/81 nebo článků 230 a 241 ES, aby se domohla zrušení či změny těchto rozhodnutí Rady o povolení, nemohla bránit tomu, aby byla osvobození od spotřební daně kvalifikována jako státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, byly-li splněny podmínky, za nichž je dána státní podpora.
- 70 Podle čl. 61 druhého pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie platí, že je-li věc vrácena Tribunálu, je tento tribunál vázán právním názorem obsaženým v rozhodnutí Soudního dvora. S ohledem na bod 54 odůvodnění rozsudku Komise v. Irsko a další, bod 25 výše (EU:C:2013:812), je třeba konstatovat, že důvody uvedené výše v bodech 65 až 69 představují nezbytnou oporu výroku tohoto rozsudku, kterým Soudní dvůr zrušil rozsudek Irsko v. Komise, bod 23 výše (EU:T:2012:134), a vrátil věci „oxid hlinitý I“ Tribunálu.
- 71 Z těchto důvodů přitom plyne, že Komise tím, že zahájila řízení upravené v čl. 88 ES pro účely posouzení, zda sporné osvobození představuje státní podporu, a že na závěr uvedeného řízení přijala rozhodnutí „oxid hlinitý I“, jen využila pravomoci, které jí v oblasti státních podpor svěřovala Smlouva o ES, takže nemohla zasáhnout do pravomocí, které Smlouva o ES přiznává Radě v oblasti harmonizace právních předpisů týkajících se spotřebních daní, nebo do aktů, které Rada přijala při výkonu těchto pravomocí.
- 72 Z toho vyplývá, že tím, že Komise zahájila řízení upravené v čl. 88 ES pro účely posouzení, zda sporné osvobození představuje státní podporu, a že na závěr uvedeného řízení přijala rozhodnutí „oxid hlinitý I“, nemohla porušit akty, které přijala Rada a které stejně jako článek 18 směrnice 2003/96 v souvislosti s ustanoveními její přílohy II, nebo čl. 1 odst. 2 rozhodnutí 2001/224 Italské republiky výslovně povolují pokračovat v uplatňování sporného osvobození až do dne 31. prosince 2006. Uvedená rozhodnutí o povolení mohla totiž vyvolávat účinky jen v oblasti, na kterou se vztahují pravidla z oblasti harmonizace právních předpisů týkajících se spotřebních daní a nepředjímala účinky případného rozhodnutí, jako je rozhodnutí „oxid hlinitý I“, které Komise může přijmout při výkonu svých pravomocí v oblasti státních podpor.
- 73 Kromě toho z bodů 52 a 53 rozsudku Komise v. Irsko a další, bod 25 výše (EU:C:2013:812), v nichž Soudní dvůr připomněl, že pojem „státní podpora“ odpovídá objektivní situaci a nemůže záviset na jednání nebo prohlášení orgánů, dále vyplývá, že skutečnost, že Komise při přijímání rozhodnutí Rady o povolení měla za to, že osvobození od spotřební daně nezpůsobují narušení hospodářské soutěže ani

nemají vliv na řádné fungování společného trhu, nemohla bránit tomu, aby byla uvedená osvobození kvalifikována jako státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, byly-li splněny podmínky, za nichž je dána státní podpora.

- 74 Z řešení, pro které se rozhodl Soudní dvůr, *a fortiori* vyplývá, že Komise nebyla pro účely kvalifikování osvobození od spotřební daně jako státních podpor vázána úvahami Rady v jejích rozhodnutích v oblasti harmonizace právních předpisů týkajících se spotřebních daní, podle kterých uvedená osvobození nezpůsobují narušení hospodářské soutěže ani nemají vliv na řádné fungování vnitřního trhu.
- 75 Společnost Eurallumina není proto v projednávané věci oprávněna tvrdit, že napadené rozhodnutí vyvolává právní účinky, které jsou protichůdné s účinky vyvolanými rozhodnutím 2001/224 a článkem 18 směrnice 2003/96.
- 76 Pokud jde o právní argumentaci uplatněnou na podporu této výtky, která vychází z legitimního očekávání společnosti Eurallumina, že sporné osvobození bylo bezvadné, tato argumentace ve skutečnosti navazuje na první a čtvrtý žalobní důvod, které byly vznesené na podporu žaloby ve věci T-62/06 RENV II a vycházejí z porušení zásady ochrany legitimního očekávání, a musí být tedy přezkoumána v rámci uvedených žalobních důvodů.
- 77 S výhradou přezkumu uvedené argumentace je tudíž třeba výtku vycházející z porušení zásady právní jistoty, zásady presumpce platnosti a užitečného účinku aktů orgánů zamítnout jako neopodstatněnou.

– K porušení zásady *lex specialis derogat legi generali*

- 78 Touto výtkou Eurallumina tvrdí, že Komise v napadeném rozhodnutí porušila zásadu *lex specialis derogat legi generali* tím, že neupřednostnila čl. 93 ES a jeho prováděcí opatření, včetně čl. 8 odst. 4 a 5 směrnice 92/81 a čl. 18 odst. 1 směrnice 2003/96 před čl. 87 a 88 ES. V této souvislosti zaprvé Eurallumina vychází ze znění čl. 87 ES, který stanoví, že se použije „nestanoví-li [S]mlouv[y] [ES] jinak“, z čehož plyne, že jej nelze použít, zejména existují-li zvláštní opatření daňové harmonizace přijatá na základě článku 93 ES. Zadruhé Eurallumina odkazuje na směrnice 92/81 a 2003/96 založené na článku 93 ES, které poskytují zvláštní rámec, podle kterého jednají Rada a Komise společně za účelem povolování a kontrolování odchylek od harmonizace spotřebních daní z minerálních olejů. Zatřetí Eurallumina se dovolává návrhu Komise Radě prodloužit sporné osvobození, který spočívá v posouzení, podle kterého je sporné osvobození slučitelné se Smlouvou o ES, konkrétně s jejími ustanoveními, která zaručují spravedlivou hospodářskou soutěž a nenarušování fungování společného trhu. Začtvrté Eurallumina vychází z bodu 5 rozhodnutí 2001/224, který neopravňuje Komisi k tomu, aby zbavila toto rozhodnutí jeho účinků, a který nemůže převážit nad ustanoveními Smlouvy o ES nebo směrnice 92/81.
- 79 Komise navrhuje tuto výtku zamítnout jako neopodstatněnou.
- 80 Tato výtku vyvolává otázku, jak tvrdí Eurallumina, zda čl. 93 ES a jeho prováděcí opatření, včetně čl. 8 odst. 4 a 5 směrnice 92/81 a čl. 18 odst. 1 směrnice 2003/96, mohou představovat ve vztahu k čl. 87 a 88 ES *lex specialis*, a zda tedy před posledně uvedenými články mají přednost.
- 81 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v souladu se zásadou *lex specialis derogat legi generali*, mají zvláštní ustanovení v situacích, které zvlášť upravují, přednost před všeobecnými pravidly (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 30. dubna 2014, Barclays Bank, C-280/13, Sb. rozh., EU:C:2014:279, bod 44, a ze dne 5. listopadu 2014, Mayaleh v. Rada, T-307/12 a T-408/13, Sb. rozh., EU:T:2014:926, bod 198 a citovaná judikatura).

- 82 Jak právem podotýká Komise, argumentace, na které je založena projednávaná výtka, je v projednávané věci přímo vyvrácena rozsudkem Komise v. Irsko a další, bod 25 výše (EU:C:2013:812).
- 83 Jak je uvedeno v bodě 65 výše, Soudní dvůr totiž v bodech 45 až 48 rozsudku Komise v. Irsko a další citovaného v bodě 25 výše (EU:C:2013:812) jasně rozlišil pravomoci Rady a pravomoci Komise v oblasti harmonizace právních předpisů o spotřebních daních na straně jedné a v oblasti státních podpor na straně druhé. Dále rozhodl, že postup upravený v čl. 8 odst. 4 směrnice 92/81 má jiný cíl a jinou působnost než režim zavedený článkem 88 ES.
- 84 Z toho vyplývá, že pravidla v oblasti harmonizace daňových právních předpisů, zejména čl. 93 ES a jeho prováděcí opatření, a pravidla státní podpory, jež zahrnují čl. 87 a 88 ES, jsou dva samostatné soubory pravidel a prvně jmenovaná pravidla nelze považovat za *lex specialis* ve vztahu k posledně jmenovaným pravidlům.
- 85 Tuto výtku, která vychází z porušení zásady *lex specialis derogat legi generali*, je tedy třeba zamítnout jako neopodstatněnou.
- 86 S výhradou bodů 76 a 77 výše se druhý žalobní důvod vznesený na podporu žaloby ve věci T-62/06 RENV II zamítá v plném rozsahu.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 87 odst. 1 ES a z rozporného odůvodnění, který byl vznesený na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II

- 87 Italská republika tvrdí, že Komise v napadeném rozhodnutí porušila jednu z podmínek uvedených v čl. 87 odst. 1 ES pro kvalifikaci státní podpory tím, že chybně konstatovala, že sporné osvobození je selektivní. V této souvislosti se Italská republika dovolává bodu 14 tabulky A, která tvoří přílohu legislativního nařízení z roku 1995, z kterého vyplývá, že sporného osvobození využívaly obecně všechny hospodářské subjekty, které používaly minerální oleje jako palivo při výrobě oxidu hlinitého bez ohledu na místo jejich spotřeby. Dále tvrdí, že pokud v Itálii využíval sporné osvobození pouze sardinský závod společnosti Eurallumina, má taková skutečnost čistě faktickou povahu a souvisí se specifickým charakterem výroby oxidu hlinitého. Kromě toho Italská republika zdůrazňuje, že selektivita byla v napadeném osvobození odůvodněna rozporuplně.
- 88 Komise navrhuje, aby byl první žalobní důvod zamítnut jako neopodstatněný.
- 89 Pokud jde o výtku vycházející z rozporného odůvodnění napadeného rozhodnutí, co se týče podmínky selektivity uvedené v čl. 87 odst. 1 ES, je třeba připomenout, že podle čl. 44 odst. 1 jednacího řádu ze dne 2. května 1991 musí žaloba obsahovat stručný popis uplatněných žalobních důvodů a tyto údaje musí být dostatečně jasné a přesné pro to, aby umožnily žalovanému připravit svou obranu a Tribunálu rozhodnout o žalobě případně i bez dalších podpůrných informací. Z toho důvodu musí žaloba ozřejmit, v čem spočívá žalobní důvod, na kterém se žaloba zakládá, takže pouhé abstraktní vyjádření nesplňuje požadavky jednacího řádu ze dne 2. května 1991 (rozsudek ze dne 27. září 2012, Nynäs Petroleum a Nynas Belgium v. Komise, T-347/06, Sb. rozh., EU:T:2012:480, bod 107). Obdobné řešení se uplatní i ve vztahu k výtce vyjádřené na podporu žalobního důvodu.
- 90 Jak právem uvádí Komise, v projednávané věci je výtka vycházející z rozporného odůvodnění, pokud jde o podmínku selektivity uvedenou v čl. 87 odst. 1 ES, neopodstatněná. Argumentace předložená Italskou republikou na podporu prvního žalobního důvodu v žalobě ve věci T-60/06 RENV II se totiž týká jen otázky, zda v napadeném rozhodnutí Komise porušila podmínku selektivity uvedenou v čl. 87 odst. 1 ES. Naproti tomu vůbec neuvádí důvody, pro které má být odůvodnění napadeného rozhodnutí, jež se vztahuje k této podmínce, rozporné.

- 91 Proto s ohledem na tuto výtku, která vychází z rozporného odůvodnění napadeného rozhodnutí, žaloba ve věci T-60/06 RENV II neodpovídá požadavkům na přesnost, jak je stanoví čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu ze dne května 1991. Tato výtku musí být tedy zamítnuta jako nepřijatelná.
- 92 Pokud jde o výtku, která vychází z porušení podmínky selektivity upravené v čl. 87 odst. 1 ES v napadeném rozhodnutí, je třeba zaprvé posoudit argument Italské republiky, podle kterého z bodu 14 tabulky A, jež tvoří přílohu legislativního nařízení z roku 1995, vyplývá, že sporného osvobození využívaly obecně všechny hospodářské subjekty, které používaly minerální oleje jako palivo při výrobě oxidu hlinitého, bez ohledu na místo jejich spotřeby. Podstatou této výtky je otázka, zda Komise v napadeném rozhodnutí pochybila, když posuzovala podmínky selektivity ve vztahu k osvobození od spotřební daně, jak jej povolila Rada na základě čl. 8 odst. 4 směrnice 92/81, a nikoliv ve vztahu k osvobození od spotřební daně, jak je stanoveno v bodě 14 tabulky A, která tvoří přílohu legislativního nařízení z roku 1995.
- 93 Regionální selektivní povaha sporného osvobození vyplývá z toho, že osvobození se uplatňuje pouze na Sardinii. Jak právem uvádí Italská republika, a jak uznává Komise v bodech 17 a 63 rozhodnutí „oxid hlinitý I“ a Soudní dvůr v bodě 50 rozsudku Komise v. Irsko a další, bod 25 výše (EU:C:2013:812), právě rozhodnutí Rady o povolení přijatá na základě čl. 8 odst. 4 směrnice 92/81 stanovila přesné zeměpisné podmínky a přiznala regionální selektivitu spornému osvobození tím, že povolila Italské republice uplatňovat nebo pokračovat v uplatňování uvedeného osvobození pouze na Sardinii.
- 94 To však nic nemění na tom, že příslušným opatřením je pro účely přezkoumání z pohledu pravidel v oblasti státních podpor v projednávané věci napadené osvobození, jak jej povolila Rada na základě čl. 8 odst. 4 směrnice 92/81, protože Italská republika uplatnila osvobození upravené v bodě 14 tabulky A, která tvoří přílohu legislativního nařízení z roku 1995, přičemž dodržela přesné zeměpisné a časové podmínky, kterými Rada podmínila svoje povolení.
- 95 Komise tedy právem v napadeném rozhodnutí posoudila podmínku selektivity ve vztahu ke spornému osvobození, jak jej skutečně použila Italská republika. Tento argument Italské republiky, který vychází z chybného posouzení podmínky selektivity ve vztahu k osvobození od spotřební daně, jak je stanoveno v bodě 14 tabulky A, která tvoří přílohu legislativního nařízení z roku 1995, je proto třeba zamítnout jako neopodstatněný.
- 96 Zadruhé je třeba zkoumat argument Italské republiky, který vychází v podstatě z pochybení, kterého se měla dopustit Komise v bodě 63 odůvodnění napadeného rozhodnutí tím, že konstatovala, že osvobození od spotřební daně byla selektivní v rozsahu, v němž se „osvobození vztahují pouze na společnosti, které vyrábějí oxid hlinitý“, přičemž „v každém členském státě je pouze jedna společnost, která dotyčné osvobození využívá“, a jednalo se o společnost „Eurallumina na Sardinii“, kdežto skutečnost, že pouze sardinský závod společnosti Eurallumina využíval sporné osvobození, měla čistě faktickou povahu a souvisela se specifickým charakterem výroby oxidu hlinitého.
- 97 V tomto ohledu je třeba připomenout, že čl. 87 odst. 1 ES zakazuje podpory, které „zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby“, a sice selektivní podpory (rozsudek ze dne 15. prosince 2005, Itálie v. Komise, C-66/02, Recueil, EU:C:2005:768, bod 94).
- 98 Co se týče posouzení podmínky selektivity, z ustálené judikatury vyplývá, že čl. 87 odst. 1 ES ukládá povinnost určit, zda v rámci daného právního režimu může vnitrostátní opatření zvýhodňovat „určité podniky nebo určitá odvětví výroby“ vůči ostatním, které se nacházejí s ohledem na cíl sledovaný uvedeným režimem ve srovnatelné skutkové a právní situaci (viz rozsudek ze dne 15. listopadu 2011, Komise a Španělsko v. Government of Gibraltar a Spojené království, C-106/09 P a C-107/09 P, Sb. rozh., EU:C:2011:732, bod 75 a citovaná judikatura).

99 Určení referenčního rámce má zvláštní důležitost v případech daňových opatření, jelikož samotná existence zvýhodnění může být zjištěna pouze ve vztahu k takzvanému „základnímu“ zdanění. Základní sazba daně je sazba platná v zeměpisné oblasti, která je referenčním rámcem.

100 V projednávané věci body 63 a 64 odůvodnění rozhodnutí „oxid hlinitý I“ znějí takto:

„(63) [...] V daném případě se však osvobození vztahuje pouze na společnosti, které vyrábějí oxid hlinitý, a v každém členském státě je pouze jedna společnost, která dotyčné osvobození využívá: [...] Eurallumina na Sardinii [...]. Dokud byla rozhodnutí Rady závazná, bylo osvobození selektivní z regionálního hlediska, jelikož tato rozhodnutí povolovala pouze osvobození v některých regionech a potenciální investoři, kteří se zajímali o investování do výroby oxidu hlinitého v jiných regionech, si nemohli být jisti, že se jim dostane stejného zacházení. Výběr regionů nijak nesouvisí s vnitřní logikou dotyčných vnitrostátních daňových systémů.

(64) Než se stala použitelnou směrnice 2003/96/ES [...], vyžadovalo právo Společenství v zásadě od členských států, aby ukládaly spotřební daně na minerální oleje, takže zvláštní osvobození omezená na danou produkci a dané regiony nelze považovat za opodstatněná povahou a strukturou systému. Argumenty, jimiž [...] Itálie hájí osvobození pouze pro výrobu oxidu hlinitého, vyplývají ze situace na trzích a z okolností výroby oxidu hlinitého v dotyčných regionech. Tyto argumenty neplynou z povahy a logiky příslušných domácích daňových systémů vzhledem k tomu, že tyto musely splňovat požadavky stanovené právem Společenství. Proto opatření udělená dříve, než se stala použitelnou směrnice 2003/96 [...], nelze považovat za odůvodněná povahou a strukturou systému a představují státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1[ES].“

101 Na rozdíl od toho, co tvrdí Italská republika, z bodů 63 a 64 odůvodnění rozhodnutí „oxid hlinitý I“ vyplývá, že v tomto rozhodnutí Komise ve své analýze selektivity sporného osvobození nevycházela z okolnosti, že toto osvobození bylo v praxi určené jen jedné společnosti nacházející se na Sardinii, která vyráběla oxid hlinitý, a sice společnosti Eurallumina, ale ze dvou okolností, a to že v referenčním rámci odpovídajícímu italskému daňovému režimu se sporné osvobození zdá být z regionálního hlediska selektivním opatřením v rozsahu, v němž zvýhodňuje každou společnost nacházející se na Sardinii, která vyrábí oxid hlinitý, ve srovnání s potenciálními investory, kteří by chtěli investovat do výroby oxidu hlinitého v jiných italských regionech, a z věcného hlediska selektivním opatřením v rozsahu, v němž zvýhodňuje společnosti vyrábějící oxid hlinitý a výrobu oxidu hlinitého ve srovnání se společnostmi, které vyrábějí jiné zboží nebo poskytují jiné služby, a s jinou výrobou.

102 Z toho plyne, že tento argument Italské republiky, který spočívá v nesprávném výkladu rozhodnutí „oxid hlinitý I“, není skutkově podložený, a musí být proto odmítnut.

103 První žalobní důvod vznesený na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II je tudíž třeba zamítnout.

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 1 odst. b) písm. ii) a článku 4 nařízení č. 659/1999 a z porušení rozhodnutí Rady o povolení, který byl vznesen na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II

104 Italská republika v podstatě tvrdí, že Komise porušila čl. 1 odst. b) písm. ii) a článek 4 nařízení č. 659/1999 a rozhodnutí Rady o povolení tím, že v bodě 67 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, že sporná podpora představovala novou podporu, která se stala protiprávní ve smyslu čl. 1 písm. f) nařízení č. 659/1999, jelikož nebyla Komisi oznámena před tím, než byla provedena. Podle Italské republiky měla být sporná podpora kvalifikována jako existující podpora ve smyslu čl. 1 odst. b) písm. ii) nařízení č. 659/1999. V tomto ohledu zaprvé Italská republika vychází z rozhodnutí Rady o povolení, naposledy z rozhodnutí 2001/224, která povolují uplatňovat nebo pokračovat v uplatňování sporného osvobození. Zadruhé se dovolává toho, že článek 93 ES, který zakládá

pravomoc Rady v oblasti daňové harmonizace práva a je právním základem směrnice 92/81 a rozhodnutí Rady o povolení, má povahu *lex specialis* ve srovnání s *lex generalis*, který představují články 87 a 88 ES, které zakládají pravomoc Komise v oblasti státních podpor. Zatřetí odkazuje na povinnost Rady podle čl. 8 odst. 4 směrnice 92/81 ověřit, že bylo sporné osvobození odůvodněné důvody některé zvláštní politiky, že nezpůsobovalo narušení hospodářské soutěže, a nebránilo účinnému fungování společného trhu.

- 105 Komise navrhuje zamítnout druhý žalobní důvod jako neopodstatněný.
- 106 Podstatou tohoto žalobního důvodu je otázka, zda Komise v napadeném rozhodnutí pochybila, když posoudila bezvadnost sporného osvobození podle pravidel použitelných na nové podpory, ačkoli se jednalo o existující podporu ve smyslu čl. 1 písm. b) bodu ii) nařízení č. 659/1999, protože byla povolena rozhodnutími Rady o povolení, naposledy rozhodnutím 2001/224.
- 107 V této souvislosti je třeba připomenout, že podle čl. 1 písm. b) bod ii) nařízení č. 659/1999 se „existující podporou“ rozumí „schválená podpora, což znamená režimy podpory a jednotlivé podpory schválené Komisí nebo Radou“.
- 108 Smlouva o ES zavádí odlišná řízení podle toho, zda se jedná o podpory existující nebo nové. Zatímco nové podpory musí být v souladu s čl. 88 odst. 3 ES předem oznámeny Komisi a nemohou být provedeny před tím, než je řízení ukončeno vydáním konečného rozhodnutí, existující podpory mohou být v souladu s čl. 88 odst. 1 ES právoplatně prováděny, dokud je Komise neshledá neslučitelnými (viz rozsudek ze dne 24. března 2011, Freistaat Sachsen a Land Sachsen-Anhalt v. Komise, T-443/08 a T-455/08, Sb. rozh., EU:T:2011:117, bod 187 a citovaná judikatura). Existující podpory tedy mohou být případně pouze předmětem rozhodnutí o neslučitelnosti zakládajícího účinky do budoucna (viz rozsudek uvedený výše Freistaat Sachsen a Land Sachsen-Anhalt v. Komise, EU:T:2011:117, bod 187 a citovaná judikatura).
- 109 Jak právem podotýká Komise, argumentace, na které je založen projednávaný žalobní důvod, je v projednávané věci přímo vyvrácena rozsudkem Komise v. Irsko a další, bod 25 výše (EU:C:2013:812).
- 110 V bodě 49 citovaného rozsudku totiž Soudní dvůr rozhodl, že rozhodnutí Rady, kterým se členskému státu povoluje v souladu s čl. 8 odst. 4 směrnice 92/81 zavést osvobození od spotřebních daní, nemohlo v důsledku bránit Komisi ve výkonu pravomocí, které jí svěřuje Smlouva, potažmo vést k zahájení řízení upraveného v čl. 88 ES pro účely posouzení, zda toto osvobození od daně představuje státní podporu, a – na závěr uvedeného řízení – k přijetí takového rozhodnutí, jako je sporné rozhodnutí. V bodě 47 tohoto citovaného rozsudku Soudní dvůr dále rozhodl, že postup upravený v čl. 8 odst. 4 směrnice 92/81 má jiný cíl a jinou působnost než režim zavedený článkem 88 ES, pokud jde o úpravu nových a existujících státních podpor. Z těchto důvodů vyplývá, že rozhodnutí Rady o povolení přijatá na základě čl. 8 odst. 4 směrnice 92/81 nelze žádným způsobem analyzovat jako rozhodnutí o povolení režimu státních podpor nebo jednotlivých podpor ve smyslu čl. 1 písm. b) bodu ii) nařízení č. 659/1999.
- 111 Z toho vyplývá, že rozhodnutí Rady o povolení přijatá na základě čl. 8 odst. 4 směrnice 92/81 neumožňují v projednávané věci kvalifikovat sporné osvobození jako „existující podporu“ ve smyslu čl. 1 písm. b) bodu ii) nařízení č. 659/1999.
- 112 Druhý žalobní důvod vznesený na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněný.

K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 18 směrnice 2003/96 ve spojení s její přílohou II a rozhodnutí 2001/224, který byl vznesen na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II

- 113 Italská republika v podstatě tvrdí, že Komise v napadeném rozhodnutí porušila čl. 18 směrnice 2003/96 ve spojení s ustanoveními její přílohy II, a čl. 1 odst. 2 rozhodnutí 2001/224, které Italské republice výslovně povolují pokračovat v uplatňování sporného osvobození až do dne 31. prosince 2006. Vstup směrnice 2003/96 v platnost dne 1. ledna 2004 podle ní ukončil povinnost oznámit spornou podporu Komisi a Komise neměla žádnou pravomoc přijmout napadené rozhodnutí.
- 114 Komise navrhuje zamítnout pátý žalobní důvod jako neopodstatněný.
- 115 Jak právem podotýká Komise, argumentace, na které je založen projednávaný žalobní důvod, je v projednávané věci přímo vyvrácena rozsudkem Komise v. Irsko a další, bod 25 výše (EU:C:2013:812).
- 116 Z odůvodnění rozsudku Komise v. Irsko a další, bod 25 výše (EU:C:2013:812), které bylo citováno v bodech 65 až 69 výše, vyplývá, že Komise tím, že zahájila řízení upravené v čl. 88 ES pro účely posouzení, zda sporné osvobození představuje státní podporu, a že na závěr uvedeného řízení přijala napadené rozhodnutí, jen využila pravomoci, které jí v oblasti státních podpor světovala Smlouva o ES, takže nemohla zasáhnout do pravomocí, které Smlouva o ES přiznává Radě v oblasti harmonizace právních předpisů týkajících se spotřebních daní, nebo do aktů, které Rada přijala při výkonu těchto pravomocí.
- 117 Z toho vyplývá, že Komise tím, že zahájila řízení upravené v čl. 88 ES pro účely posouzení, zda sporné osvobození představuje státní podporu, a že na závěr uvedeného řízení přijala rozhodnutí „oxid hlinitý I“, nemohla porušit akty, které přijala Rada a které stejně jako článek 18 směrnice 2003/96 v souvislosti s ustanoveními její přílohy II, nebo čl. 1 odst. 2 rozhodnutí 2001/224 Italské republice výslovně povolují pokračovat v uplatňování sporného osvobození až do dne 31. prosince 2006. Tato povolení mohla totiž vyvolávat účinky jen v oblasti, na kterou se vztahují pravidla z oblasti harmonizace právních předpisů týkajících se spotřebních daní a nepředjímala účinky případného rozhodnutí, jako je napadené rozhodnutí, které Komise může přijmout při výkonu svých pravomocí v oblasti státních podpor.
- 118 Italská republika není oprávněna tvrdit, že napadené rozhodnutí porušuje článek 18 směrnice 2003/96 v souvislosti s ustanoveními její přílohy II, nebo čl. 1 odst. 2 rozhodnutí 2001/224.
- 119 Pátý žalobní důvod vznesený na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněný.

K třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení pravidel pro podporu na ochranu životního prostředí a zejména bodu 82 odst. 2 písm. a) pokynů Společenství na ochranu životního prostředí, který byl vznesen na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II

- 120 Italská republika v podstatě tvrdí, že Komise porušila v rozhodnutí „oxid hlinitý I“ pravidla upravující podporu na ochranu životního prostředí, a zejména bod 82 odst. 2 písm. a) pokynů Společenství na ochranu životního prostředí tím, že odmítla konstatovat, že sporná podpora úzce souvisela se splněním cílů z oblasti ochrany životního prostředí společností Eurallumina. V tomto ohledu zaprvé Italská republika vychází z významného dopadu výrobní činnosti oxidu hlinitého na životní prostředí, který souvisí s potřebou bezpečného odstranění odpadů, které vznikají z průmyslového cyklu, což vysvětluje, že území, na kterém byla umístěna Eurallumina, bylo rozhodnutím italské rady ministrů ze dne 30. listopadu 1990 prohlášeno za oblast s vysokým rizikem environmentální krize. Zadruhé se dovolává ekologických závazků, které měly být provedené na vlastní náklady a které přijala Eurallumina v rámci provádění plánu na odstranění znečištění a obnovy životního prostředí schváleného nařízením předsedy italské rady ministrů ze dne 23. dubna 1993, a zejména se dovolává programu obnovy

vyhlášeného italským ministerstvem životního prostředí dne 15. června 1995 a programové smlouvy uzavřené s italskými orgány dne 12. dubna 1999. Zatřetí vychází z povinnosti snížit emisní stropy oxidu síry a prachu, kterou společnost Eurallumina uložilo italské ministerstvo životního prostředí vyhláškou z roku 1998. Začtvrté odkazuje na závazek vytvořit zvláštní zařízení na odsíření spalin z kalcinačních pecí a kotlů, který přijala společnost Eurallumina smlouvou uzavřenou dne 27. dubna 1999 s regionem Sardinie, a v této souvislosti odkazuje na významné investice společnosti Eurallumina, které vynaložila do svého sardinského závodu, které probíhaly až do roku 2005 a za které obdržela certifikaci ISO 14001. Zapáté vychází z dopisu ze dne 6. února 2002, který zaslala Komisi během formálního vyšetřovacího řízení a který popisuje hlavní náklady uložené společnosti Eurallumina italskými právními předpisy z oblasti daní a životního prostředí a ekologické závazky, které Eurallumina převzala.

- 121 Komise navrhuje, aby byl třetí žalobní důvod zčásti odmítnut jako nepřipustný nebo v každém případě zamítnut jako neopodstatněný, a ve zbývajících částech zamítnut jako neopodstatněný.
- 122 Podstatou tohoto žalobního důvodu je otázka, zda Komise v bodě 75 odůvodnění rozhodnutí „oxid hlinitý I“ pochybila tím, že odmítla konstatovat, že sporná podpora byla přiznána jako protiplnění za splnění cílů z oblasti ochrany životního prostředí společností Eurallumina a v tomto rozsahu byla slučitelná se společným trhem s ohledem na body 47 až 52 pokynů Společenství na ochranu životního prostředí.
- 123 V této souvislosti je třeba připomenout, že bod 82 pokynů Společenství na ochranu životního prostředí, uveřejněný v Úředním věstníku dne 3. února 2001, stanoví zejména následující:

„[...]

V případě neoznámené podpory použije Komise:

- a) tyto pokyny, byla-li podpora poskytnuta po jejich uveřejnění v *Úředním věstníku Evropských společenství*;

[...]“

- 124 Kromě toho body 47 až 51 pokynů Společenství na ochranu životního prostředí znějí takto:

„47. Při zavádění daní, které se mají vybírat z určitých činností z důvodů ochrany životního prostředí, mohou členské státy považovat za nutné zavést pro některé podniky dočasné osvobození od daně, zejména neexistuje-li harmonizace na evropské úrovni, nebo kvůli dočasnému riziku ztráty mezinárodní konkurenceschopnosti. Obecně toto osvobození znamená provozní podporu pokrytou článkem 87 Smlouvy o ES. Při rozboru těchto opatření je třeba kromě jiného zjistit, má-li být daň vybírána na základě rozhodnutí Společenství nebo na základě samostatného rozhodnutí členského státu.

[...]

49. Má-li být daň vybírána na základě směrnice Společenství, mohou nastat dva možné případy:

[...]

- b) členský stát zavede na určité výrobky daň s minimální sazbou stanovenou směrnicí Společenství a poskytne některým podnikům osvobození od daně. Ty pak budou platit daň se sazbou nižší než je minimální sazba. Nebude-li toto osvobození zmíněnou směrnicí povoleno, bude to znamenat podporu, což je v rozporu s článkem 87 [ES]. Bude-li osvobození směrnicí povoleno,

může být Komise toho názoru, že pokud je tato podpora nutná a není neúměrně vysoká, je s ohledem na cíle Společenství v souladu s článkem 87 [ES]. Komise se bude zvláště snažit zajistit, aby byla taková osvobození přísně časově omezena.

50. Obecně by měla daňová opatření značně přispět k ochraně životního prostředí. Musí být zajištěno, aby výjimky nebo osvobození nebyly ze své podstaty v rozporu s obecnými cíli.
51. Toto osvobození může představovat provozní podporu, kterou lze povolit na základě těchto podmínek:

- 1) Pokud členský stát zavede z důvodů ochrany životního prostředí novou daň v odvětví činnosti nebo u výrobků, u nichž nebyla provedena harmonizace daně Společenství, nebo přesáhne-li daň zamýšlená členským státem výši daně stanovenou zákony [právními předpisy] Společenství, domnívá se Komise, že rozhodnutí o osvobození na dobu 10 let bez postupného snižování může být oprávněno ve dvou případech:

- a) jsou-li osvobození podmíněna uzavřením dohod mezi dotýcnými členskými státy a přijímajícími podniky, v nichž se podniky nebo sdružení podniků zaváží dosáhnout cílů ochrany životního prostředí během období, na které se vztahuje osvobození, nebo uzavřou-li podniky dobrovolné dohody mající stejný účinek. Tyto dohody nebo závazky se mohou kromě jiného týkat snížení spotřeby energie, snížení emisí nebo jakýchkoli jiných opatření na ochranu životního prostředí. Předmět dohod musí být projednán jednotlivými členskými státy a musí být posouzen Komisí, jakmile jí bude návrh podpory oznámen. Členské státy musí zajistit přísné sledování závazků podniků nebo sdružení podniků. Dohody uzavřené mezi členským státem a příslušným podnikem musí obsahovat ujednání o sankcích pro případ, že by závazky nebyly plněny.

Tato ustanovení rovněž platí v případě, že členský stát podmíní snížení daně splněním podmínek majících stejný účinek jako shora zmíněné dohody či závazky.

- b) tato osvobození nemusejí být závislá na uzavření dohod mezi členským státem a přijímajícími podniky, jsou-li splněny tyto alternativní podmínky:

— pokud se snížení týká daně Společenství, musí částka, již podnik skutečně zaplatí, zůstat vyšší než minimální výše daně Společenství, tak aby toto snížení bylo pobídkou pro podniky zlepšit ochranu životního prostředí,

[...]

- 2) Ustanovení [bodů] 51 [odst. 1] se mohou použít pro stávající daně, jsou-li současně splněny tyto dvě podmínky:

- a) dotyčná daň musí mít znatelný dopad na ochranu životního prostředí,

- b) snížení pro dotčené podniky musí být rozhodnuto již v době, kdy byla daň přijata [...]"

¹²⁵ Komise v bodech 71 a 73 odůvodnění rozhodnutí „oxid hlinitý I“ uvedla, že „[p]odpora udělená po 3. únoru 2001 musí být posuzována podle pokynů [Společenství] [...] na ochranu životního prostředí [...] v souladu s [bodem] 82 [druhým odstavcem] písmenem a) těchto pokynů“ a konkrétně podle bodů 47 až 52 těchto pokynů Společenství, které stanoví pravidla použitelná na všechny provozní podpory ve formě snížení nebo osvobození od daně.

126 Kromě toho v bodech 73 až 76 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla následující:

„(73) [...] Původně nebyly spotřební daně z minerálních olejů navrženy jako nástroj environmentální politiky. Avšak jednou z možných vlastností daně, aby byla považována za environmentální, by bylo, že základ podléhající dani má zřejmý nepříznivý účinek na životní prostředí [...]. Jelikož používání minerálních olejů má na životní prostředí zjevný nepříznivý účinek, lze spotřební daně z minerálních olejů považovat za environmentální daně.

(74) Ve všech třech členských státech, jimž je toto rozhodnutí určeno, existovaly před zavedením dotyčného osvobození spotřební daně z minerálních olejů, a proto je nutno je považovat za stávající daně ve smyslu bodu 51.2 pokynů o státní podpoře na ochranu životního prostředí z roku 2001. Spotřební daně však mají znatelný kladný dopad na ochranu životního prostředí ve smyslu [bodu] 51 [odstavce 2 písmena a)], jelikož představují významnou pobídku pro výrobce, aby snížili spotřebu minerálních olejů. Dotyčné spotřební daně nemusely mít od samého počátku výslovně účel související s ochranou životního prostředí a o osvobození bylo rozhodnuto před mnoha lety, zejména v případě Irska a Itálie, v každém případě však ve všech členských státech dávno předtím, než se staly použitelnými pokyny [Společenství] [...] na ochranu životního prostředí [...]. Proto lze v tomto případě mít za to, že o nich bylo rozhodnuto již v době, kdy byla spotřební daň přijata. Proto v souladu s [bodem] 51[odstavcem 2] pokynů se mohou ustanovení [bodu] 51 [odstavce] 1 použít pro osvobození posuzovaná v tomto rozhodnutí.

(75) Ve svých připomínkách příjemci uvedli, že oplátkou za osvobození vynaložili značné investice do ochrany životního prostředí. Neexistuje však žádný důkaz, že příjemci uzavřeli s dotčenými členskými státy dohody, v nichž by se zavázali dosáhnout cílů v oblasti životního prostředí v období, na něž se osvobození vztahuje. Osvobození od daně rovněž nepodléhala žádným podmínkám, které by zajistily stejný účinek jako takovéto dohody a závazky. Dále se zdá, že investice do ochrany životního prostředí nepřekračovaly to, co bylo nutné ke splnění příslušných právních předpisů, nebo to, co bylo z obchodního hlediska proveditelné a hospodárné. Proto podmínky pro použití [bodu] 51 [odstavce 1 písmene a)] pokynů [Společenství] [...] na ochranu životního prostředí [...] nejsou splněny a v tomto případě lze použít pouze ustanovení [bodu] 51 [odstavce 1 písmene b)].

(76) Co se týče období do 31. prosince 2003, osvobození se týká daně Společenství, a to daně, která byla harmonizována na základě směrnice 92/82[...]. Proto je použitelný [bod] 51 [odstavec 1 písmeno b)] první odrážka pokynů [Společenství] [...] na ochranu životního prostředí [...]. Podle tohoto ustanovení lze snížení schválit, pokud částka, již příjemci skutečně zaplatí, zůstane po snížení vyšší než minimální výše daně Společenství. U všech tří osvobození se však jednalo o úplné osvobození. S přihlédnutím ke kladnému dopadu daně na životní prostředí uvedenému v bodě odůvodnění (73) tohoto rozhodnutí lze dotyčná opatření prohlásit za slučitelná se společným trhem pouze do té míry, v níž by příjemci museli platit vyšší sazbu než minimální výši daně Společenství stanovenou směrnicí 92/82[...], která v daném období činila 13 eur za 1 000 kg. Proto za slučitelné se společným trhem lze považovat pouze osvobození od daně přesahující sazbu ve výši 13,01 eura, zatímco osvobození od daně do výše 13,01 eur představuje neslučitelnou podporu.“

127 Úvodem je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je Komise v konkrétní oblasti státních podpor vázána rámcem a sděleními, jež přijme, pokud se neodchylují od norem Smlouvy o ES (viz rozsudek ze dne 2. prosince 2010, *Holland Malt v. Komise*, C-464/09 P, Sb. rozh., EU:C:2010:733, bod 47 a citovaná judikatura).

128 Italská republika v projednávané věci nezpochybňuje bod 67 odůvodnění rozhodnutí „oxid hlinitý I“, z kterého vyplývá, že sporná podpora nebyla Komisi nikdy oznámena. Pokud byla zmíněná podpora poskytnuta po 3. únoru 2001, uplatní se na ni pokyny Společenství na ochranu životního prostředí v souladu s jejich bodem 82 (viz bod 123 výše).

- 129 Aby bylo prokázáno, že sporná podpora je slučitelná se společným trhem s ohledem na pokyny Společenství na ochranu životního prostředí, předložila Italská republika v příloze žaloby celou řadu dokumentů a smluv, z kterých vyplývá, že Eurallumina byla povinna dosáhnout mnoha cílů z oblasti ochrany životního prostředí společností nebo se dobrovolně zavázala těchto cílů dosáhnout v období, v průběhu kterého byla sporná podpora přiznána.
- 130 Komise má za to, že tuto argumentaci je třeba odmítnout jako nepřipustnou pro pochybení Italské republiky spočívající v tom, že nepředložila tyto dokumenty a smlouvy v průběhu formálního vyšetřovacího řízení.
- 131 V této souvislosti je třeba připomenout, že pokud Italská republika na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II odkazuje na informace, které nebyly dostupné v době přijetí napadeného rozhodnutí, nebo které nebyly Komisi sděleny v průběhu formálního vyšetřovacího řízení, tyto informace nemohou být Tribunálem vzaty v úvahu za účelem posouzení legality tohoto rozhodnutí.
- 132 V rámci žaloby na neplatnost musí být totiž legalita dotčeného aktu posuzována podle skutkových a právních okolností existujících ke dni, kdy byl uvedený akt přijat (rozsudek ze dne 14. ledna 2004, *Fleuren Compost v. Komise*, T-109/01, Recueil, EU:T:2004:4, bod 50). V souladu s judikaturou, musí být legalita rozhodnutí ve věci státních podpor posuzována v závislosti na informacích, které mohla mít Komise k dispozici v okamžiku, kdy jej přijala (viz výše uvedený rozsudek *Fleuren Compost v. Komise*, EU:T:2004:4, bod 51 a citovaná judikatura). Členský stát tedy nemůže před soudem Společenství jakkoli uplatňovat skutkové okolnosti, které nebyly uvedeny v průběhu postupu před zahájením soudního řízení podle článku 88 ES (viz výše uvedený rozsudek *Fleuren Compost v. Komise*, EU:T:2004:4, bod 51 a citovaná judikatura).
- 133 V projednávané věci vyplývá ze spisu, že Italská republika ve svém vyjádření dopisem ze dne 6. února 2002 v průběhu formálního vyšetřovacího řízení obecně tvrdila, že sporná podpora částečně kompenzovala provozní náklady uložené společnosti Eurallumina italskými právními předpisy z oblasti daní a životního prostředí. Konkrétně uvedla, že část sporné podpory byla určena na kompenzaci dalších nákladů spojených s ochranou životního prostředí, a tedy spadala do působnosti pokynů Společenství na ochranu životního prostředí. Italská republika v této souvislosti tvrdila, že od roku 1974 zakázaly regionální orgány ukládat zbytky do Středozemního moře, což je postup, který je dosud ve Francii a Řecku povolen. Tento zákaz znamenal pro společnost Eurallumina vysoké náklady čítající 6 miliard italských lir (ITL) (3 miliony eur). Vzhledem k přísným mezním hodnotám emisí [25 % pod vnitrostátní mezní hodnotou pro oxidy síry (SO_x)] musela společnost investovat do nové odsiřovací technologie v ceně 44 miliard ITL (22 milionů eur), což znamenalo dodatečné provozní náklady ve výši 6 miliard ITL (3 miliony eur) ročně, včetně amortizace. Přes tyto investice musela společnost stále ještě platit emisní daně ve výši 1,1 miliardy ITL (0,55 milionu eur) ročně.
- 134 Komise v bodě 56 odůvodnění rozhodnutí „oxid hlinitý I“ vzala na vědomí informace sdělené Italskou republikou, ale v bodě 75 odůvodnění tohoto rozhodnutí usoudila, že informace neumožňují dospět k závěru, že v období, na něž se napadané rozhodnutí vztahuje, bylo sporné osvobození zamýšleno jako protiplnění za dohody uzavřené mezi italskými orgány a společností Eurallumina, v nichž se Eurallumina zavázala dosáhnout cílů v oblasti životního prostředí, nebo za rovnocenné povinnosti, které pro společnost Eurallumina vyplývaly z italských právních předpisů. Komise kromě toho tvrdila, že jí nebyl předložen žádný důkaz prokazující, že by investice do ochrany životního prostředí vynaložené společností Eurallumina překračovaly to, co bylo nutné ke splnění příslušných právních předpisů nebo co bylo z obchodního hlediska proveditelné a hospodárné. Proto Komise dospěla k závěru, že podmínky pro použití bodu 51 odst. 1 písm. a) pokynů Společenství na ochranu životního prostředí nejsou v tomto případě splněny.
- 135 Pokud jde o dokumenty předložené Italskou republikou v příloze žaloby, ze spisu nevyplývá, že by byly v průběhu formálního vyšetřovacího řízení poskytnuty Komisi. Italská republika navíc ve svých písemnostech v odpovědi na argumenty Komise netvrdí, že došlo k takové komunikaci. Konečně

Komise na jednání v odpovědi na otázku Tribunálu potvrdila, že dotčené dokumenty nebyly v průběhu formálního vyšetřovacího řízení předloženy. Za těchto okolností je třeba se domnívat, že dokumenty předložené v příloze žaloby nebyly předloženy dříve. Z ustálené judikatury citované v bodě 132 výše tedy vyplývá, že informace obsažené v těchto dokumentech mohou být vzaty v úvahu za účelem posouzení legality napadaného rozhodnutí pouze, pokud přebírají informace, které byly Komisi sděleny v rámci formálního vyšetřovacího řízení, zejména výše uvedeným dopisem ze dne 6. února 2002.

136 Pokud jde o samotné informace, které byly sděleny Komisi dopisem ze dne 6. února 2002, Komise měla v napadeném rozhodnutí právem za to, že jí neumožňují uzavřít, že by podmínkou udělení sporného osvobození společnosti Eurallumina byly závazky dosáhnout určitých cílů v oblasti životního prostředí. Kromě toho tyto informace neumožnily Komisi učinit závěr, že sporné osvobození bylo zamýšleno jako protiplnění za závazky, jež Eurallumina převzala k dosažení cílů v oblasti ochrany životního prostředí, které překračovaly ty cíle, které již vyplývaly z italských právních předpisů z oblasti daní a životního prostředí, zejména z vnitrostátních pravidel, která ukládala omezení emisí za účelem splnění norem v oblasti kvality ovzduší nebo placení emisních daní, nebo k uzavření dobrovolných dohod, které mají stejný účinek ve smyslu čl. 51 odst. 1 písm. a) pokynů Společenství na ochranu životního prostředí. Italská republika v dopise zaslaném dne 6. února 2002 ostatně uznala, že „podpora poskytnutá společnosti Eurallumina Komisí definovaná jako provozní podpora [...], částečně kompenzuje [kompenzovala] provozní náklady uložené společnosti italskými právními předpisy z oblasti daní a životního prostředí. Z bodu 45 odůvodnění rozhodnutí „oxid hlinitý I“ kromě toho vyplývá, že v průběhu formálního vyšetřovacího řízení sama Eurallumina uvedla, že „značné investice“ do jejího sardinského závodu byly vynaloženy „na zajištění shody s nejprísnějšími normami a regionálními standardy ochrany životního prostředí“. V každém případě pouze samotné informace sdělené Komisi dopisem ze dne 6. února 2002 jí neumožňovaly ověřit, jak tvrdí Italská republika v rámci projednávané žaloby, zda bylo sporné osvobození skutečně upraveno ve smlouvách nebo dohodách uzavřených s italskými orgány jako protiplnění za investice, které Eurallumina vynaložila, aby splnila závazky dosáhnout cílů ochrany životního prostředí, které překračovaly ty cíle, které už vyplývají z právních předpisů, které se na ni vztahovaly.

137 Pokud by se i zohlednily akty a dohody předložené Italskou republikou v příloze žaloby, neumožnily by v projednávané věci konstatovat, že se Eurallumina protiplněním za udělení sporného osvobození zavázala dosáhnout cílů ochrany životního prostředí, které překračovaly ty cíle, které už vyplývaly z italských právních předpisů, nebo uzavřít dobrovolné dohody mající stejný účinek. Je pravda, že zejména z článku 3 programové smlouvy uzavřené italskými orgány se společností Eurallumina dne 12. dubna 1999 a z článků 2 až 4 smlouvy uzavřené dne 27. dubna 1999 regionem Sardinie s Eurallumina vyplývá, že společnost Eurallumina se zavázala vynaložit určité investice pro dosažení ekologických cílů v rámci plánu na obnovu životního prostředí svého závodu v Portoscuso (Sardinie). V rozporu s tím, co tvrdí Italská republika, však tyto investice pro dosažení ekologických cílů neměly být vynaložené jen na náklady Eurallumina, protože v článku 4 rámcové smlouvy ze dne 12. dubna 1999 a v člancích 4 až 6 smlouvy ze dne 27. dubna 1999 bylo výslovně stanoveno, že pro účely toho, aby Eurallumina provedla svoje závazky, se region Sardinie zavazuje finančně přispět k uskutečnění plánu na obnovu životního prostředí závodu v Portoscuso nejvýše v rozsahu 30 % uznatelných nákladů, a v každém případě v maximální výši 17,5 miliardy ITL. Naopak z dohod nevyplývá, že by sporné osvobození bylo zamýšleno rovněž jako finanční příspěvek na ekologické investice vynaložené Eurallumina. Ve zbývajících částech dokumentů předložených Italskou republikou v příloze žaloby prokazují pouze provozní náklady uložené společnosti Eurallumina italskými právními předpisy z oblasti daní a životního prostředí, jako jsou náklady odpovídající omezení emisí za účelem splnění norem v oblasti kvality ovzduší nebo placení emisních daní.

138 Komise proto právem v bodě 75 odůvodnění rozhodnutí „oxid hlinitý I“ uzavřela, že podmínky pro použití bodu 51 odst. 1 písm. a) pokynů Společenství na ochranu životního prostředí nebyly v tomto případě splněny.

- 139 Třetí žalobní důvod vznesený na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněný.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 87 odst. 3 ES a pokynů k regionální podpoře, předloženému na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II

- 140 Italská republika tvrdí, že Komise porušila čl. 87 odst. 3 ES a pokyny k regionální podpoře v bodech 78 až 80 rozhodnutí „oxid hlinitý I“ v rozsahu, v němž měla za to, že spornou podporu nelze považovat za slučitelnou se společným trhem ve smyslu těchto ustanovení z důvodu, že napomáhala hospodářskému rozvoji Sardinie. V této souvislosti se zaprvé dovolává hospodářské zaostalosti Sardinie, která je jedním ze znevýhodněných regionů patřících do cíle č. 1 strukturálních fondů a je na posledním místě italských regionů, pokud jde o bohatství a individuální příjem, a rovněž je pod národním průměrem, pokud jde o procentní podíl zaměstnaných osob a průmyslových podniků ve vztahu k místnímu obyvatelstvu. Zadruhé odkazuje na hospodářskou zaostalost území Sulcis-Iglesiente, na kterém byl umístěn závod společnosti Eurallumina na Sardinii, na kterém je míra nezaměstnanosti ve výši přibližně 21 % aktivního obyvatelstva a přibližně 50 % mladých. Zatřetí odkazuje na záruku přibližně 1 800 pracovních míst, které Eurallumina vytvořila přímo ve svém sardinském závodu a nepřímo v sardinských závodech společnosti Alcoa Italia SpA, pro kterou byla jediným dodavatelem oxidu hlinitého. Začtvrté vychází z dokumentace předložené Komisi, která se týkala nevýhodných životních podmínek na Sardinii, a to jak z pohledu hustoty obyvatelstva, tak z pohledu životní úrovně a vysoké míry nezaměstnanosti. Zapáté se dovolává bodu 79 odůvodnění rozhodnutí „oxid hlinitý I“, ve kterém Komise uznala, že se na Sardinii vztahuje odchylka podle čl. 87 odst. 3 písm. a) ES. Zašesté vychází z toho, že v projednávané věci je použitelný bod 4.15 pokynů k regionální podpoře, který stanoví, že regionální podpory na provoz se přiznávají regionům, na které se vztahuje odchylka podle čl. 87 odst. 3 písm. a) ES. Zasedmé se dovolává toho, že v projednávané věci je nepoužitelný bod 4.17 pokynů k regionální podpoře, který stanoví, že regionální podpory na provoz jsou časově omezené a postupně se snižující, protože Sardinie je region s nízkou hustotou obyvatelstva, na který se vztahuje odchylka podle čl. 87 odst. 3 písm. a) ES.

- 141 Komise navrhuje, aby byl devátý žalobní důvod zamítnut jako neopodstatněný.

- 142 Podstatou tohoto žalobního důvodu je otázka, zda Komise v bodě 80 odůvodnění rozhodnutí „oxid hlinitý I“ pochybila tím, že usoudila, že spornou podporu nelze považovat za slučitelnou se společným trhem ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. a) ES a body 4.11 a 4.17 pokynů k regionální podpoře vzhledem k tomu, že napomáhá hospodářskému rozvoji Sardinie.

- 143 V této souvislosti je třeba připomenout, že podle čl. 87 odst. 3 písm. a) ES lze za slučitelné se společným trhem považovat podpory, které mají napomáhat hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností. Podle judikatury z užití slov „mimořádně“ a „vysokou“ v odchylce podle čl. 87 odst. 3 písm. a) ES vyplývá, že se týká pouze oblastí, kde je hospodářská situace krajně nepříznivá ve srovnání se Společenstvím jako celkem (rozsudek ze dne 14. října 1987, Německo v. Komise, 248/84, Recueil, EU:C:1987:437, bod 19).

- 144 Pokyny k regionální podpoře objasňují kritéria, která Komise sledovala při přezkumu slučitelnosti regionálních státních podpor se společným trhem, zejména při použití čl. 87 odst. 3 písm. a) ES.

- 145 Body pokynů k regionální podpoře týkající se regionální podpory, které odpovídají „provozní podpoře“, znějí takto:

„4.15

Regionální podpora, jejímž cílem je snížení běžných výdajů podniku (provozní podpora), je obvykle zakázána. Avšak ve výjimečných případech lze takovou podporu poskytnout v regionech, které jsou způsobilé podle výjimky v [čl. 87 odst. 3 písm. a) ES], za předpokladu, že i) je odůvodněná ve smyslu

svého přispění k regionálnímu rozvoji a svou povahou a ii) její úroveň proporcionálně odpovídá znevýhodněním, která mají být zmírněna[...]. Je na členských státech, aby prokázaly znevýhodnění a posoudily jejich důležitost.

4.16 V nejvzdálenějších regionech, které se kvalifikují pro výjimku podle [čl. 87 odst. 3 písm. a) a c) ES] a v regionech s nízkou hustotou obyvatelstva, které se kvalifikují buď pro výjimku podle [čl. 87 odst. 3 písm. a) ES], nebo podle [čl. 87 odst. 3 písm. c) ES] na základě kritéria hustoty obyvatelstva, jež je uvedeno v bodě 3.10.4, může být podpora zamýšlená k částečnému vyrovnání dodatečných nákladů na dopravu [...] za určitých zvláštních podmínek [...] schválena. Je na členském státu, aby prokázal, že takové dodatečné náklady existují, a aby stanovil jejich výši.

4.17 S výjimkou případů uvedených v bodě 4.16 se musí podpora provozu časově omezit a postupně snižít. [...]"

¹⁴⁶ V bodech 78 až 81 odůvodnění rozhodnutí „oxid hlinitý I“ Komise přezkoumala slučitelnost nových podpor se společným trhem na základě čl. 87 odst. 3 písm. a) ES a pokynů k regionální podpoře. Body 78 až 80 odůvodnění rozhodnutí „oxid hlinitý I“ znějí takto:

„(78) S ohledem na výjimku uvedenou v čl. 87 odst. 3 [písm.] a) [ES], která se týká napomáhání hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností, Komise poznamenává, že pokud jde o druhou část období, v němž bylo osvobození uděleno, platí pokyny Společenství k vnitrostátní regionální podpoře z roku 1998. Bod 4.15 těchto pokynů upřesňuje, že provozní podporu lze výjimečně poskytnout v regionech, které jsou způsobilé podle výjimky v čl. 87 odst. 3 [písm.] a) [ES] za předpokladu, že je odůvodněná ve smyslu svého přispění k regionálnímu rozvoji a svou povahou a její úroveň proporcionálně odpovídá znevýhodněním, která mají být zmírněna. Je na členském státě, aby prokázal případná znevýhodnění a posoudil jejich důležitost. V souladu s bodem 4.17 pokynů musí být provozní podpora časově omezena a postupně se snižovat. Tyto podmínky v daném případě splněny nebyly.

(79) [...] Sardinie je způsobilým regionem ve smyslu odchylky v čl. 87 odst. 3 [písm.] a) [ES]. [...]

(80) V rozhodnutích, jimiž bylo zahájeno řízení podle čl. 88 odst. 2 [ES], Komise vyjádřila pochybnosti, co se týče toho, zda by bylo možno podpory považovat za slučitelné se společným trhem podle čl. 87 odst. 3 [písm.] a) [ES]. Italské a [...] orgány nepředložily žádné důkazy, aby tyto pochybnosti vyvrátily. Neprokázaly existenci zvláštních znevýhodnění, ani neposoudily jejich důležitost, aby odůvodnily udělení provozní podpory. Vysoké ceny energií, a konkurence dovozů z třetích zemí zvláště, nemají regionální charakter. I v případě, že by nedostupnost zemního plynu byla považována za zvláštní regionální znevýhodnění dotčených regionů, což prokázáno nebylo, [...] Itálie neposoudily význam takového znevýhodnění, aby odůvodnily výši podpory. Italské právní předpisy, které podle společnosti Eurallumina vedou k dodatečným nákladům, mohou mít částečně regionální charakter, jelikož Sardinie byla prohlášena za oblast s vysokým rizikem environmentální krize, ale obecně je nelze považovat za zvláštní znevýhodnění pro daný region. Každopádně se zdá, že dotyčná osvobození nejsou v tomto případě časově omezená, ani se postupně nesnižují, jak se v pokynech požaduje. Proto podporu nelze považovat za slučitelnou se společným trhem z toho důvodu, že usnadňuje rozvoj některých regionů.“

¹⁴⁷ Úvodem je třeba připomenout, že i když pokyny k regionální podpoře, které – jakožto opatření interní povahy přijaté správním orgánem – nemohou být kvalifikovány jako právní předpis, představují nicméně orientační pravidlo chování, podle něhož má být v praxi postupováno, a od něhož se daný správní orgán může v konkrétním případě odklonit pouze tehdy, uvede-li důvody, které jsou slučitelné se zásadou rovného zacházení (rozsudek ze dne 9. června 2011, Diputación Foral de Vizcaya a další

v. Komise, C-465/09 P až C-470/09 P, EU:C:2011:372, bod 120). Tato pravidla mohou za určitých podmínek a v závislosti na jejich obsahu vyvolat právní účinky (výše uvedený rozsudek Diputación Foral de Vizcaya a další v. Komise, EU:C:2011:372, bod 120).

- 148 Pokud jde o použití bodu 4.15 pokynů k regionální podpoře, které Komise provedla v bodě 80 odůvodnění rozhodnutí „oxid hlinitý I“, je třeba připomenout, že ze znění tohoto bodu vyplývá, že regionální provozní podpory jsou běžně zakázány, avšak ve výjimečných případech lze takové podpory poskytnout v regionech, které jsou způsobilé podle odchylky v čl. 87 odst. 3 písm. a) ES, za předpokladu, že jsou odůvodněné ve smyslu svého přispění k regionálnímu rozvoji a svou povahou a jejich úrovní proporcionálně odpovídají znevýhodněním, která mají být zmírněna, čehož prokázání je na dotčeném členském státu.
- 149 Toto ustanovení zejména ukládá, že je na členském státě, aby prokázal, že provozní podpora zmírňuje konkrétní regionální znevýhodnění, kterému je vystaven její příjemce, a že úroveň uvedené podpory je proporcionální k tomu, co je nezbytné pro zmírnění tohoto znevýhodnění.
- 150 Informace, které Italská republika poskytla v průběhu formálního vyšetřovacího řízení, nepostačují k dokázání toho, že sporná podpora mířila na zmírnění konkrétního regionálního znevýhodnění společnosti Eurallumina a že úroveň této podpory byla proporcionální k tomuto znevýhodnění.
- 151 V rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení uveřejněného v Úředním věstníku dne 2. února 2002 Komise uvedla, že italské orgány zejména „zdůraznily skutečnost, že Sardinie byla velmi znevýhodněným regionem, že neměla přístup k zemnímu plynu a že pracovní dopady případného zastavení výroby oxidu hlinitého by byly pro region velmi vážné“.
- 152 V tomto ohledu je třeba připomenout, jak vyplývá z judikatury, že okolnost, že hospodářská situace převažující v regionu je dostatečně nepříznivá pro to, aby tento region splňoval požadavky ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. a) ES, neznámá, že jakákoliv podpora, která může být poskytnuta v uvedeném regionu, je automaticky považována za podporu nezbytnou k rozvoji tohoto regionu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. června 2013, HGA a další v. Komise, C-630/11 P až C-633/11 P, Sb. rozh., EU:C:2013:387, bod 112). Pouhé dovolávání se hospodářsky nepříznivé situace na Sardinii, zejména pokud jde o podzaměstnanost, nebylo v tomto případě dostatečné.
- 153 V této souvislosti jedinou okolností, která by skutečně mohla představovat konkrétní regionální znevýhodnění, je nedostupnost zemního plynu na Sardinii, jak uvedla Italská republika. Jak však právem uvádí Komise v bodě 80 odůvodnění rozhodnutí „oxid hlinitý I“, Italská republika ani nevyčíslila ani se nepokusila posoudit důležitost takového znevýhodnění společnosti Eurallumina v jejím sardinském závodu. Komise kromě toho v tom samém bodě odůvodnění právem uvádí, že Italská republika každopádně nevyčíslila ani se nepokusila posoudit důležitost takového znevýhodnění, aby prokázala, že sporná podpora byla proporcionální k tomuto znevýhodnění.
- 154 Kromě toho z dopisu ze dne 6. února 2002 vyplývá, že Italská republika v průběhu formálního vyšetřovacího řízení znovu tvrdila následující:

„Neměli bychom zapomínat, že se dotčený podnik nachází v regionu, který je jedním z regionů, které spadají do výjimek stanovených v čl. 87 odst. 3 [ES] v rozsahu, v němž je charakterizován vysokou mírou nezaměstnanosti. Italská republika se v rozhodné době rozhodla podpořit jeho vytvoření a vývoj právě proto, aby podpořila možnosti alternativních pracovních příležitostí k možnostem, které už nenabízí hornictví. Z tohoto hlediska Eurallumina představuje důležitou možnost a je obtížné ji nahradit. Podnik v současné době zaměstnává 760 zaměstnanců, z nichž přibližně 350 zaměstnává jako vysoce specializovanou pracovní sílu. Ukončení výroby oxidu hlinitého by v souvislosti s jejich opětovným zařazením na trh práce vytvořilo velmi vážné a neřešitelné problémy.“

- 155 Italská republika tím nezmínila žádné konkrétní regionální znevýhodnění, které trpěla Eurallumina, které měla sporná podpora zmírnit, jak je požadováno v bodě 4.15 pokynů k regionální podpoře. Jak již bylo uvedeno výše v bodě 152, pouhé dovolávání se podzaměstnanosti na Sardinii není v tomto případě dostatečné.
- 156 Konečně Italská republika předložila v příloze žaloby dokumenty za účelem stanovení nevýhodných životních podmínek na Sardinii, které vycházely ze srovnatelných údajů o úrovni příjmů a míře podzaměstnanosti. Komise netvrdila, že argumenty založené na dotčených dokumentech jsou nepřípustné z důvodu, že uvedené dokumenty nebyly předloženy v průběhu formálního vyšetřovacího řízení.
- 157 I kdyby byly dokumenty v projednávané věci vzaty na vědomí za účelem posouzení legality napadeného rozhodnutí, prokazují pouze existenci nepříznivé hospodářské situace na Sardinii, pokud jde o úroveň příjmů a podzaměstnanost, která už ostatně byla přiznána v bodech 23 a 79 rozhodnutí „oxid hlinitý I“, v kterých Komise uznala, že Sardinie je způsobilým regionem ve smyslu odchylky v čl. 87 odst. 3 písm. a) ES. Jak již bylo uvedeno v bodech 152 a 155 výše, pouhé dovolávání se hospodářsky nepříznivé situace na Sardinii není v tomto případě dostatečné. Naopak dotčené dokumenty neprokazují konkrétní regionální znevýhodnění společnosti Eurallumina, které by se sporná podpora snažila zmírňovat, jak vyžaduje bod 4.15 pokynů k regionální podpoře.
- 158 Komise tudíž právem rozhodla v bodě 80 odůvodnění rozhodnutí „oxid hlinitý I“, že italské orgány nepředložily žádné důkazy, které by jí umožnily považovat spornou podporu za takovou, která splňuje podmínky vyjádřené v bodě 4.15 pokynů k regionální podpoře.
- 159 Vzhledem ke kumulativnímu charakteru podmínek vyjádřených v bodech 4.15 a 4.17 pokynů k regionální podpoře, postačuje nedodržení jedné z podmínek ke konstatování, že Komise byla oprávněna v rozhodnutí „oxid hlinitý I“ rozhodnout, že sporná podpora nemohla být povolena na základě čl. 87 odst. 3 písm. a) ES, jak jej uplatňují pokyny k regionální podpoře.
- 160 Čtvrtý žalobní důvod, vznesený na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II, je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněný.

K šestému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady ochrany legitimního očekávání, zásady právní jistoty a zásady presumpce legality, který byl předložen na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II, a k prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady ochrany legitimního očekávání, který byl předložen na podporu žaloby ve věci T-62/06 RENV II

- 161 Italská republika v rámci šestého žalobního důvodu předloženého na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II tvrdí, že Komise porušila zásadu ochrany legitimního očekávání, právní jistoty a presumpce legality v rozsahu, v němž v článku 5 napadeného rozhodnutí nařídila navrácení sporné podpory. Italská republika poukazuje na to, že s ohledem na rozhodnutí Rady o povolení měla ona i Eurallumina legitimní očekávání, že sporné osvobození je bezvadné, i s ohledem na pravidla upravující státní podpory, a že mohly rovněž předpokládat, že rozhodnutí Rady o povolení jsou legální. V této souvislosti zaprvé tvrdí, že jí rozhodnutí Rady o povolení umožňovala od roku 1993 uplatňovat nebo pokračovat v uplatňování sporného osvobození. Zadruhé se Italská republika dovolává odůvodnění rozhodnutí 93/697, 96/273 a 97/425, která uvádějí, že sporné osvobození nezpůsobovalo narušení hospodářské soutěže, ani neovlivňovalo řádné fungování vnitřního trhu. Zatřetí se dovolává rozhodnutí 1999/255 a 1999/880, která odkazují na pravidelné přezkoumávání Komisí, aby byla zajištěna slučitelnost sporného osvobození s fungováním společného trhu a ostatními cíli Smlouvy ES. Začtvrté odkazuje na to, že v rozhodnutích Rady o povolení, která předcházela rozhodnutí 2001/224, nebyl žádný odkaz na případná řízení o narušení fungování jednotného trhu, která mohou proběhnout zejména na základě článků 87 a 88 ES. Zapáté vychází z čl. 1 odst. 2 rozhodnutí 2001/224 a z článku 18 směrnice 2003/96 ve spojení s ustanoveními přílohy II, které vyvolaly ve společnosti

Eurallumina legitimní očekávání, že sporné osvobození je bezvadné, s ohledem na které Eurallumina vynaložila v období mezi 2. únorem 2002 a koncem roku 2005 investice, které měly být do dne 31. prosince 2006 amortizovány. Zašesté Italská republika odkazuje na jednoznačnost platných ustanovení, podle kterých se mohla ona i Eurallumina spolehnout na bezvadnost sporného osvobození až do dne 31. prosince 2006.

162 V rámci prvního žalobního důvodu vzneseného na podporu žaloby ve věci T-62/06 RENV II Eurallumina rovněž poukazuje na to, že Komise v napadeném rozhodnutí porušila zásadu ochrany legitimního očekávání v rozsahu, v němž nařídila navrácení sporné podpory bez ohledu na legitimní očekávání, které měla v bezvadnost napadeného osvobození do dne 31. prosince 2006 nebo přinejmenším v právní nemožnost nařídít navrácení podpory přiznané na základě uvedeného osvobození do dne 31. prosince 2006.

163 V této souvislosti se Eurallumina v prvním sledu dovolává presumpce legality, která se váže k rozhodnutí 2001/224, které povolilo Italské republice použít sporné osvobození do dne 31. července 2006, a dále návrhů rozhodnutí Rady o povolení předložených Komisí, které stanovily pouze odstranění nebo postupné zrušení sporného osvobození v budoucnu.

164 V druhém sledu se dovolává obsahu rozhodnutí Rady o povolení a návrhů nebo chování Komise, které nikdy konkrétně nenasvědčovaly tomu, že by sporná podpora mohla představovat státní podporu neslučitelnou se společným trhem ve smyslu čl. 87 odst. 3 ES. V této souvislosti zaprvé vychází z nepřesnosti bodu 5 odůvodnění rozhodnutí 2001/224, který uvádí, že některá z mnoha osvobození, která byla povolena tímto rozhodnutím, by mohla být neslučitelná se společným trhem ve smyslu čl. 87 odst. 3 ES. Zadruhé odkazuje na návrh rozhodnutí Rady ze dne 15. listopadu 2000, kterým bylo Italské republice povoleno pokračovat v uplatňování sporné podpory do dne 31. prosince 2002, který nahradil žádost o oznámení Komise ze dne 17. července 2000. Zatřetí Eurallumina odkazuje na to, že neproběhla jednání ohledně problémů státních podpor, o nichž se zmínila Komise v návrzích rozhodnutí Rady o povolení, např. v návrhu ze dne 29. listopadu 1999, nebo že tyto problémy nebyly zmíněny v rozhodnutích Rady o povolení. Začtvrté odkazuje na obsah rozhodnutí Rady o povolení, z kterých vyplývá, že Rada nikdy neuznala, že podpora poskytnutá na základě sporného osvobození představuje protiprávní státní podporu, a to navzdory tomu, že podle směrnice 92/81, která sleduje stejný cíl jako pravidla v oblasti státních podpor, byla Rada povinna ověřit, že Komisí navržená opatření na základě čl. 8 odst. 4 této směrnice nenarušovala hospodářskou soutěž. Zapáté se Eurallumina opírá o rozhodnutí 2001/224, kterým Rada povolila Italské republice pokračovat v uplatňování sporného osvobození do dne 31. prosince 2006 a jehož obsah byl potvrzen v článku 18 odst. 1 směrnice 2003/96. Zašesté se dovolává tiskové zprávy Komise (IP/03/1456) ze dne 27. října 2003, kterou Komise uvítala přijetí směrnice 2003/96, když uvedla, že směrnice sníží narušení hospodářské soutěže existující mezi členskými státy. Zasedmé Eurallumina odkazuje na zpoždění Komise při přijetí rozhodnutí „oxid hlinitý I“, ke kterému došlo teprve dne 7. prosince 2005, ačkoli rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení bylo zveřejněno a poslední připomínky stran byly předloženy v únoru 2002, což vyvolalo její legitimní očekávání, že sporné osvobození je bezvadné.

165 Ve třetím sledu Eurallumina tvrdí, že je třeba zohlednit účinky rozhodnutí 2001/224 potvrzeného v čl. 18 odst. 1 směrnice 2003/96 ve spojení s její přílohou II, které povolovaly Italské republice pokračovat v uplatňování sporného osvobození do dne 31. prosince 2006. Podle společnosti Eurallumina, i když Komise může zpochybnit legalitu nebo dobu platnosti povolení postupem stanoveným v čl. 8 odst. 5 směrnice 92/81 nebo podáním žaloby podle článku 230 ES, nemůže je zpochybňovat nepřímou v rámci řízení podle článků 87 a 88 ES. Eurallumina se navíc dovolává bodu 32 odůvodnění směrnice 2003/96, který uvádí pouze „případná“ řízení na základě článků 87 a 88 ES, z čehož lze dovodit, že řízení týkající se státních podpor zahájená před přijetím této směrnice nemohla mít vliv na osvobození, které povolila.

- 166 Ve čtvrtém sledu Eurallumina vychází z toho, že článek 18 směrnice 2003/96 prokazuje, že v okamžiku, kdy byla tato směrnice navržena a přijata, se Komise a Rada nedomnívaly, že sporné osvobození bylo částečně neslučitelné se společným trhem ve smyslu čl. 87 odst. 3 ES. To potvrzují i tisková zpráva Komise, podle které přijetí této směrnice umožňovalo zlepšit fungování společného trhu, a rozhodnutí Rady o povolení, která do rozhodnutí 2001/224 výslovně uvádějí, že sporné osvobození bylo slučitelné se spravedlivou hospodářskou soutěží a nebylo v rozporu s fungováním společného trhu.
- 167 V pátém sledu Eurallumina tvrdí, že zveřejnění rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení nemohlo vzbudit legitimní očekávání, že sporné osvobození je bezvadné. V této souvislosti zaprvé vychází z účelu zveřejnění rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení, kterým byla pouhá výzva třetím dotčeným osobám, aby předložily svoje komentáře, aniž by předjímal směr budoucího rozhodnutí. Zadruhé odkazuje na své legitimní očekávání, že formální vyšetřovací řízení bude zaměřené čistě do budoucna, a sice že se bude týkat pouze podpory poskytnuté po uplynutí doby povolení, tedy po dni 31. prosince 2006. Zatřetí odkazuje na potvrzení povolení pokračovat v uplatňování sporného osvobození do dne 31. prosince 2006, udělené Italské republice po zveřejnění rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení článkem 18 odst. 1 směrnice 2003/96 ve spojení s její přílohou II. Začtvrté vychází z poznatků Komise, podle kterých, pokud sporné osvobození naruší hospodářskou soutěž, bude postupně ukončováno, aniž by podpora, která byla na jeho základě poskytnutá, byla navracena.
- 168 V šestém sledu Eurallumina tvrdí, že je třeba zohlednit dlouhodobé investice ve výši přibližně 81 milionů eur, které v dobré víře vynaložila do svého sardinského závodu s ohledem na svoje legitimní očekávání, které měla v bezvadnost sporného osvobození do dne 31. prosince 2006 nebo přinejmenším, pokud jde o právní nemožnost vymáhat podporu poskytnutou na základě uvedeného osvobození do dne 31. prosince 2006. Za předpokladu, že by měl Tribunál za to, že toto legitimní očekávání skončilo dne 2. února 2002, Eurallumina tvrdí, že schválila kapitálové výdaje ve výši přibližně 11,6 milionu eur v průběhu období od 12. března 2001 do 2. února 2002.
- 169 Komise navrhuje, aby byl šestý žalobní důvod předložený na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II zčásti odmítnut jako nepřijatelný a ve zbývajících částech zamítnut jako neopodstatněný. Rovněž navrhuje, aby byl první žalobní důvod předložený na podporu žaloby ve věci T-62/06 RENV II zamítnut jako neopodstatněný.
- 170 Projednávané žalobní důvody a výtky pokládají otázku, zda Komise tím, že v napadeném rozhodnutí vyžaduje navrácení sporné podpory, porušila nějaké obecné zásady unijního práva, jako zásadu respektování legitimního očekávání, zásadu právní jistoty a zásadu presumpce legality.
- 171 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 14 odst. 1 nařízení č. 659/1999 nemůže Komise vyžadovat navrácení podpory, pokud by to bylo v rozporu s některou z obecných zásad unijního práva.
- 172 Pokud jde v prvním sledu o výtku vycházející z porušení zásady presumpce legality, která byla uplatněna v rámci šestého žalobního důvodu předloženého na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II, tato výtku v podstatě spočívá ve skutečnosti, že napadené rozhodnutí má právní účinky, které jsou v rozporu s právními účinky rozhodnutí Rady o povolení, které výslovně povolily Italské republice, aby pokračovala v uplatňování sporného osvobození do dne 31. prosince 2006.
- 173 Podle judikatury již citované v bodě 62 výše, aktům orgánů v zásadě svědčí presumpce legality a zakládají právní účinky tak dlouho, dokud nejsou vzaty zpět, zrušeny v rámci žaloby na neplatnost nebo prohlášeny neplatnými v návaznosti na předběžnou otázku nebo námitku protiprávnosti.
- 174 V projednávané věci z důvodů uvedených v bodech 71 až 75 výše, které vycházejí z odůvodnění rozsudku Komise v. Irsko a další, bod 25 výše (EU:C:2013:812), které bylo citováno v bodech 65 až 69 výše, je nicméně třeba konstatovat, že Komise nemohla přijetím napadeného rozhodnutí porušit akty

přijaté Radou, které výslovně povolovaly Italské republice pokračovat v uplatňování sporné podpory do dne 31. prosince 2006 vzhledem k tomu, že uvedená povolení nemohla mít účinky mimo oblast, na kterou se vztahují pravidla v oblasti harmonizace právních předpisů týkajících se spotřebních daní, a nepředjímalá účinky případného rozhodnutí, jako je rozhodnutí „oxid hlinitý I“, které Komise mohla přijmout při výkonu svých pravomocí v oblasti státních podpor.

- 175 Kromě toho, jak už bylo uvedeno v bodech 73 a 74 výše, z bodů 52 a 53 rozsudku Komise v. Irsko a další, bod 25 výše (EU:C:2013:812) vyplývá, že v oblasti státních podpor může Komise vždy změnit svoje posouzení, pokud jde o otázku, zda jsou splněny podmínky existence podpory, za předpokladu, že z toho vyvodí všechny důsledky, pokud jde o povinnost navrátit neslučitelnou podporu s ohledem na zásadu ochrany legitimního očekávání a zásadu právní jistoty, takže Komise nebyla v napadeném rozhodnutí vázaná posouzeními Rady v jejich rozhodnutích v oblasti harmonizace právních předpisů týkajících se spotřebních daní, podle kterých sporné osvobození nenarušovalo hospodářskou soutěž a nebránilo účinnému fungování společného trhu.
- 176 V důsledku toho musí být výtka vycházející z porušení zásady presumpce legality, která byla uplatněna v rámci šestého žalobního důvodu předloženého na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II, zamítnuta jako neopodstatněná.
- 177 Pokud jde v druhém sledu o výtky vycházející z porušení zásady ochrany legitimního očekávání a právní jistoty uvedené v rámci šestého žalobního důvodu, který byl předložen na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II, a prvního žalobního důvodu, který byl předložen na podporu žaloby ve věci T-62/06 RENV II, tyto výtky v podstatě vycházejí ze skutečnosti, že rozhodnutí Rady o povolení a článek 18 směrnice 2003/96 ve spojení s ustanoveními její přílohy II vzbudily legitimní očekávání společnosti Eurallumina, že sporné osvobození je bezvadné, nebo v každém případě vytvořily nejednoznačnou situaci, kterou měla Komise vyjasnit před přijetím napadeného rozhodnutí.
- 178 V této souvislosti je třeba předně připomenout, že zásady ochrany legitimního očekávání, která je základní zásadou unijního práva (rozsudek ze dne 14. října 1999, Atlanta v. Evropské společenství, C-104/97 P, Recueil, EU:C:1999:498, bod 52), se mohou dovolávat všechny hospodářské subjekty, u nichž určitý orgán vyvolal podložené naděje [rozsudky ze dne 11. března 1987, Van den Bergh en Jurgens a Van Dijk Food Products (Lopik) v. EHS, 265/85, Recueil, EU:C:1987:121, bod 44; ze dne 24. března 2011, ISD Polska a další v. Komise, C-369/09 P, Sb. rozh., EU:C:2011:175, bod 123, a ze dne 27. září 2012, Producteurs de légumes de France v. Komise, T-328/09, EU:T:2012:498, bod 18]. Může-li však obezřetný a informovaný hospodářský subjekt předvídat přijetí unijního opatření, které se může dotknout jeho zájmů, nemůže se této zásady dovolávat, je-li toto opatření přijato (viz rozsudky ze dne 1. února 1978, Lührs, 78/77, Recueil, EU:C:1978:20, bod 6, a ze dne 25. března 2009, Alcoa Trasformazioni v. Komise, T-332/06, EU:T:2009:79, bod 102). Právo domáhat se ochrany legitimního očekávání předpokládá současné splnění tří podmínek. Zaprvé je třeba, aby byla zúčastněné osobě správním orgánem poskytnuta konkrétní, nepodmíněná a shodující se ujištění vyplývající z oprávněných a spolehlivých zdrojů. Zadruhé musí být tato ujištění schopna vyvolat legitimní očekávání u toho, komu jsou určena. Zatřetí musí být poskytnutá ujištění v souladu s platnými předpisy (viz výše uvedený rozsudek Producteurs de légumes de France v. Komise, EU:T:2012:498, bod 19 a citovaná judikatura).
- 179 Dále je třeba konkrétně v souvislosti s použitelností zásady ochrany legitimního očekávání v oblasti státních podpor připomenout, že členský stát, jehož orgány poskytly podporu v rozporu s pravidly stanovenými v článku 88 ES, se může dovolávat legitimního očekávání podniků, které jsou příjemci podpory, aby před unijním soudem zpochybnil platnost rozhodnutí Komise, které mu nařizuje navrácení podpory, ale nikoli proto, aby se vyhnul povinnosti přijmout opatření nezbytná k jeho výkonu (viz rozsudek ze dne 14. ledna 1997, Španělsko v. Komise, C-169/95, Recueil, EU:C:1997:10, body 48 a 49 a citovaná judikatura). Z judikatury také vyplývá, že vzhledem k základní roli, kterou hraje oznamovací povinnost pro to, aby Komise mohla provádět účinnou kontrolu státních podpor, jež má kogentní povahu, mohou podniky, které jsou příjemci podpory, v zásadě mít legitimní očekávání

v bezvadnost uvedené podpory pouze v případě, že podpora byla poskytnuta v souladu s postupem upraveným článkem 88 ES, a s řádnou péčí postupující hospodářský subjekt musí být zpravidla schopen ujistit se o tom, že byl uvedený postup dodržen. Zejména je-li podpora poskytnuta bez předchozího oznámení Komisi, takže je podle čl. 88 odst. 3 ES protiprávní, nemůže mít příjemce podpory v tomto okamžiku legitimní očekávání v bezvadnost poskytnutí takové podpory (v tomto smyslu viz rozsudek *Producteurs de légumes de France v. Komise*, bod 178 výše, EU:T:2012:498, body 20 a 21 a citovaná judikatura), ledaže jsou dány mimořádné okolnosti (rozsudek ze dne 20. září 1990, *Komise v. Německo*, C-5/89, Recueil, EU:C:1990:320, bod 16; viz rovněž rozsudky ze dne 29. dubna 2004, *Itálie v. Komise*, C-298/00 P, Recueil, EU:C:2004:240, bod 86 a citovaná judikatura, a ze dne 30. listopadu 2009, *Francie v. Komise*, T-427/04 a T-17/05, Sb. rozh., EU:T:2009:474, bod 263 a citovaná judikatura).

- 180 Rovněž je třeba poznamenat, že dodržení přiměřené lhůty ve správním řízení představuje obecnou zásadu unijního práva (rozsudek ze dne 27. listopadu 2003, *Regione Siciliana v. Komise*, T-190/00, Recueil, EU:T:2003:316, bod 136). Mimoto základní požadavek právní jistoty, který brání tomu, aby Komise mohla donekonečna oddalovat výkon svých pravomocí, vede soud k přezkoumání, zda průběh správního řízení vykazuje zvláště opožděnou činnost tohoto orgánu (rozsudky ze dne 24. září 2002, *Falck a Acciaierie di Bolzano v. Komise*, C-74/00 P a C-75/00 P, Recueil, EU:C:2002:524, body 140 a 141, a ze dne 14. ledna 2004, *Fleuren Compost v. Komise*, T-109/132, Recueil, EU:T:2004:4, body 145 až 147).
- 181 Doba, kterou Komisi trvá, než rozhodne, že je podpora protiprávní a musí být zrušena a členský stát musí zajistit její navrácení, může za určitých okolností u příjemců uvedené podpory vyvolat legitimní očekávání, které může Komisi bránit v tom, aby přikázala uvedenému členskému státu, aby nařídil navrácení této podpory (rozsudek ze dne 24. listopadu 1987, *RSV v. Komise*, 223/85, Recueil, EU:C:1987:502, bod 17). V případě neoznámených státních podpor lze ovšem takové průtahy Komisi přičítat až poté, co se dozvěděla o existenci podpor neslučitelných se společným trhem (rozsudek *Itálie v. Komise*, bod 179 výše, EU:C:2004:240, bod 91).
- 182 Pouhá skutečnost, že nařízení č. 659/1999 kromě promlčecí lhůty deseti let (plynoucí ode dne poskytnutí podpory), po jejímž uplynutí již nelze navrácení podpory nařídít, nestanoví žádnou lhůtu, byť orientační, pro přezkoumání protiprávní podpory ze strany Komise podle čl. 13 odst. 2 uvedeného nařízení, který stanoví, že Komise není vázána lhůtou stanovenou v čl. 7 odst. 6 téhož nařízení, nebrání tomu, aby unijní soud ověřil, zda tento orgán nerespektoval přiměřenou lhůtu nebo jednal zvláště opožděně (k orientační lhůtě v tomto smyslu viz obdobně rozsudky ze dne 15. června 2005, *Regione autonoma della Sardegna v. Komise*, T-171/02, Sb. rozh., EU:T:2005:219, bod 57, a ze dne 9. září 2009, *Diputación Foral de Álava a další*, T-230/01 až T-232/01 a T-267/01 až T-269/01, EU:T:2009:316, body 338 a 339, a *Diputación Foral de Álava a další v. Komise*, T-30/01 až T-32/01 a T-86/02 až T-88/02, Sb. rozh., EU:T:2009:314, body 259 a 260).
- 183 Konečně je třeba připomenout, že podle judikatury zásada právní jistoty stanoví, že Komise v případě, že v rozporu se svou povinností řádné péče, a v důsledku vnesení nejistoty a nejasnosti do použitelné právní úpravy společně s dlouho trvajícím nedostatkem její reakce bez ohledu na to, že věděla o dotčených podporách, vytvoří nejednoznačnou situaci, musí vyjasnit tuto situaci před tím, než může podniknout jakékoli kroky s cílem uložit vrácení již vyplacených podpor (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. července 1970, *Komise v. France*, 26/69, Recueil, EU:C:1970:67, body 28 až 32).
- 184 Argumenty žalobkyň, které jsou v podstatě založené na existenci výjimečných okolností, které legitimně založily důvěru společnosti Eurallumina v bezvadnost sporného osvobození, a tedy sporné podpory, je třeba posoudit s ohledem na pravidla připomenutá v bodech 178 až 183 výše.

- 185 V projednávané věci je třeba nejprve zdůraznit, že ani Italská republika (viz bod 128 výše) ani Eurallumina nezpochybňují bod 67 odůvodnění napadeného rozhodnutí, z kterého vyplývá, že sporná podpora nikdy nebyla oznámena Komisi. Je proto třeba se domnívat, že tato podpora byla v rozporu s čl. 88 odst. 3 ES přiznána bez předchozího oznámení Komisi.
- 186 Dále ačkoli žalobkyně tvrdí opak, zveřejněním rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení v Úředním věstníku mohlo skončit případné legitimní očekávání společnosti Eurallumina v bezvadnost sporného osvobození, a to vzhledem k nejednoznačnosti situace, která dříve vznikla v důsledku formulace rozhodnutí Rady o povolení, přijatých na návrh Komise, včetně rozhodnutí 2001/224, které platilo v období dotčeném napadeným rozhodnutím.
- 187 V bodech 52 a 53 rozsudku Komise v. Irsko a další, bod 25 výše (EU:C:2013:812), jimiž je Tribunál v souladu s článkem 61 druhým pododstavcem statutu Soudního dvora vázán, Soudní dvůr rozhodl, že okolnost, že rozhodnutí Rady o povolení byla přijata na návrh Komise a že Komise nikdy nevyužila pravomoci, jimiž byla nadána na základě čl. 8 odst. 5 směrnice 92/81 nebo článků 230 a 241 ES, aby se domohla zrušení či změny těchto rozhodnutí, měla být zohledněna v souvislosti s povinností zajistit navrácení neslučitelné podpory, a to vzhledem k zásadě ochrany legitimního očekávání a zásadě právní jistoty, jak to Komise učinila v rozhodnutí „oxid hlinitý I“, když nenařídila navrácení podpor poskytnutých do 2. února 2002, kdy byla v Úředním věstníku zveřejněna rozhodnutí o zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 ES. Tento důvod byl rozhodný pro konstatování, které Soudní dvůr učinil v bodě 54 rozsudku Komise v. Irsko a další, bod 25 výše (EU:C:2013:812), že odůvodnění uvedené v bodech 39 až 44 téhož rozsudku nemůže být právním podkladem pro závěr Tribunálu, že rozhodnutí „oxid hlinitý I“ zpochybňuje platnost rozhodnutí Rady o povolení, a porušuje tak zásadu právní jistoty a zásadu presumpce legality aktů orgánů, ani pro závěr, který spočívá na stejném odůvodnění a podle kterého Komise porušila ve věci T-62/06 RENV zásadu řádné správy.
- 188 Z hlediska požadavků plynoucích ze zásad ochrany legitimního očekávání a právní jistoty bránila nejednoznačná situace, která vznikla v důsledku formulace rozhodnutí Rady o povolení přijatých na návrh Komise jen navrácení podpory poskytnuté na základě sporného osvobození do data, kdy bylo v Úředním věstníku zveřejněno rozhodnutí o zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 ES. Naproti tomu od uvedeného zveřejnění musela společnost Eurallumina vědět, že sporné osvobození muselo být povoleno Komisí v souladu s článkem 88 ES, pokud představovalo státní podporu.
- 189 Z uvedeného vyplývá, že zveřejněním rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení skončilo případné dřívější legitimní očekávání společnosti Eurallumina, že sporné osvobození je bezvadné s ohledem na rozhodnutí Rady o povolení, dříve přijatá na návrh Komise.
- 190 Komise tudíž právem v bodě 98 odůvodnění rozhodnutí „oxid hlinitý I“ přihlédla k tomu, že okolnosti daného případu byly výjimečné, jelikož předložením návrhů Radě vytvořila a zachovala určitou nejednoznačnost, a že vzhledem k tomu, že nemohla zjistit, zda (a pokud ano, kdy) byli jednotliví příjemci členskými státy skutečně informováni o jejím rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení, nebylo možné vyloučit, že se příjemci mohli právem dovolávat zásady legitimního očekávání až do dne 2. února 2002, kdy byla rozhodnutí o zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 ES v souvislosti s osvobozeními od spotřební daně zveřejněna v Úředním věstníku, přičemž nejpozději toto zveřejnění odstranilo veškerou nejistotu formulace rozhodnutí Rady o povolení v souvislosti se skutečností, že dotčená opatření musela být povolena Komisí v souladu s článkem 88 ES, pokud představovala státní podpory.
- 191 Ostatní argumenty žalobkyň nezpochybňují opodstatněnost takového řešení.
- 192 Pokud jde o argumenty žalobkyň, které vycházejí ze směrnice 2003/96, je třeba konstatovat, že skutečnost, že v článku 18 odst. 1 této směrnice ve spojení s čl. 28 odst. 2 téže směrnice bylo Italské republice povoleno pokračovat ode dne 1. ledna 2003 v uplatňování sporného osvobození, je pro účely případného legitimního očekávání společnosti Eurallumina, že sporné osvobození bylo bezvadné

s ohledem na pravidla v oblasti státních podpor, irelevantní. Ke dni, kdy čl. 18 odst. 1 směrnice 2003/96 nabyl účinnosti, a sice k 1. lednu 2003, musela být totiž společnost Eurallumina informována o probíhající formální vyšetřovací řízení týkající se sporného osvobození a o tom, že sporné osvobození muselo být povoleno Komisí v souladu s článkem 88 ES, pokud představovalo státní podporu. Tuto situaci nemohla změnit skutečnost, že dne 27. října 2003 byla přijata a dne 31. října 2003 vstoupila v platnost směrnice 2003/96, v jejímž bodě 32 odůvodnění je výslovně uvedeno, že tato směrnice „nepředjímá výsledek případných řízení o státní podpoře, která mohou proběhnout na základě článků 87 [ES] a 88 [ES]“ (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek Komise v. Irsko a další, bod 25 výše, EU:C:2013:812, bod 51). Článek 18 odst. 1 směrnice 2003/96 tudíž nemohl po zveřejnění rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení vyvolat u společnosti Eurallumina legitimní očekávání, že sporné osvobození je bezvadné s ohledem na právní předpisy v oblasti státních podpor.

- 193 Dále doba, kterou Komisi trvalo, než přijala rozhodnutí „oxid hlinitý I“, není ze všech důvodů rozvedených níže v bodech 194 až 217 výjimečnou okolností, která by u společnosti Eurallumina mohla znovu vyvolat legitimní očekávání v bezvadnost sporného osvobození.
- 194 V první řadě je třeba posoudit, zda délka formálního vyšetřovacího řízení, překročila v projednávané věci přiměřené meze.
- 195 V této souvislosti je třeba zdůraznit, že v rozsudku RSV v. Komise, bod 181 výše (EU:C:1987:502), na který odkazuje Eurallumina, dospěl Soudní dvůr k závěru, že doba 26 měsíců, po kterou Komisi trvalo, než přijala rozhodnutí, překročila přiměřené meze.
- 196 Kromě toho je třeba připomenout, že podle čl. 7 odst. 6 nařízení č. 659/1999 je referenční lhůtou pro ukončení formálního vyšetřovacího řízení v oblasti oznámených státních podpor doba 18 měsíců. Tato lhůta, přestože podle čl. 13 odst. 2 nařízení č. 659/1999 není použitelná na protiprávní podpory (viz bod 182 výše), představuje užitečnou referenci pro posuzování přiměřenosti délky formálního vyšetřovacího řízení týkajícího se – jako je tomu v projednávané věci – neoznámeného opatření.
- 197 V projednávané věci je třeba konstatovat, že dne 17. července 2000 požádala Komise Francouzskou republiku, Irsko a Italskou republiku, aby jí oznámily osvobození od spotřební daně podle ustanovení v oblasti státních podpor. Odpovědi, které neměly povahu oznámení, jí došly v září, říjnu a prosinci 2000. V návaznosti na to zahájila formální vyšetřovací řízení rozhodnutím ze dne 30. října 2001, oznámeným dotýčným členským státům dne 5. listopadu 2001 a zveřejněným v Úředním věstníku dne 2. února 2002. Nakonec obdržela připomínky od společností Aughinish Alumina (dopisy ze dne 26. února a 1. března 2002), Eurallumina (dopisy ze dne 28. února 2002) a Alcan (dopisem ze dne 1. března 2002), jakož i od Evropské hliníkové asociace (dopisem ze dne 26. února 2002). Tyto připomínky byly sděleny Irsku, Italské republice a Francouzské republice dne 26. března 2002. Irsko předložilo připomínky k rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení dne 8. ledna 2002. Komise si dne 18. února 2002 vyžádala další informace od Irska, které jí po žádosti o prodloužení lhůty pro odpověď odpovědělo dne 26. dubna 2002. Francouzská republika poté, co dne 21. listopadu 2001 rovněž požádala o prodloužení lhůty pro odpověď, předložila připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení dne 12. února 2002. Italská republika předložila připomínky dne 6. února 2002.
- 198 Rozhodnutí „oxid hlinitý I“ bylo přijato dne 7. prosince 2005.
- 199 Od přijetí rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení do přijetí rozhodnutí „oxid hlinitý I“ tak uplynula doba o něco delší než 49 měsíců.
- 200 Taková doba, která je téměř dvojnásobná než doba zohledněná v rozsudku RSV v. Komise, bod 181 výše (EU:C:1987:502), a o něco více než dvojnásobná než doba stanovená v čl. 7 odst. 6 nařízení č. 659/1999 pro ukončení formálního vyšetřovacího řízení v oblasti oznámených státních podpor, se *a priori* jeví jako nepřiměřená. Podle judikatury je ovšem nutné se zabývat otázkou, zda tato doba nemůže být odůvodněná vzhledem k okolnostem projednávané věci.

- 201 V tomto ohledu ovšem nemohou okolnosti, kterých se dovolává Komise, odůvodnit dobu vyšetřování v délce 49 měsíců.
- 202 Je pravda, že v této době je zohledněna lhůta poskytnutá členskými státy a příjemcům k předložení připomínek i skutečnost, že francouzská, irská a italská vláda požádaly Komisi o prodloužení lhůty k předložení připomínek a svých odpovědí v rámci formálního vyšetřovacího řízení. S ohledem na to, že v projednávané věci existuje mezi osvobozeními od spotřební daně úzká spojitost, jelikož jde o obdobná opatření povolená na základě souběžně vedených řízení tímž rozhodnutím Rady, je nezbytné přihlédnout ke všem procesním písemnostem založeným do dotčených spisů, a konkrétně k tomu, že Irsko odpovědělo na poslední žádost Komise o doplňující informace dne 26. dubna 2002.
- 203 Nicméně od posledně uvedeného data uplynulo ještě více než 43 měsíců, než Komise přijala rozhodnutí „oxid hlinitý I“. Tak dlouhou dobu projednávání dotčených věcí přitom – s ohledem na veškeré připomínky předložené dotčnými státy a zúčastněnými stranami – nelze za okolností v projednávané věci odůvodnit.
- 204 Zaprvé dovolávaná složitost věcí nebyla prokázána, a i kdyby byla, nemohla by odůvodnit tak dlouhou dobu vyšetřování, po jakou trvalo v projednávané věci. Spis totiž neobsahuje žádný náznak značně rozsáhlých právních problémů, které by Komise musela řešit, neboť délka rozhodnutí „oxid hlinitý I“ je jinak přiměřená (112 bodů odůvodnění) a z úvah v něm obsažených neplyne žádná zjevná složitost. Dále Komise o osvobozeních od spotřební daně věděla dlouho před zahájením formálního vyšetřovacího řízení, jelikož první žádosti o osvobození podalo Irsko v roce 1992, Italská republika v roce 1993 a Francouzská republika v roce 1997. Ostatně návrhy rozhodnutí o povolení osvobození od spotřební daně předávala Radě sama Komise postupně poté, co obdržela žádosti v tomto smyslu od Francouzské republiky, Irska a Italské republiky. Konečně Komise ve svých zprávách o státních podporách informovala o irském osvobození Světovou obchodní organizací (WTO).
- 205 Komise sama navíc uvedla, že od roku 1999 považovala osvobození od spotřební daně za osvobození v rozporu s pravidly v oblasti státních podpor. Od tohoto data se tedy mohla důkladněji věnovat posuzování bezvadnosti uvedených osvobození s ohledem na pravidla v této oblasti.
- 206 Mimoto skutečnost, že si Komise od Francouzské republiky, Irska ani Italské republiky nevyžádala v průběhu 43 měsíců před přijetím rozhodnutí „oxid hlinitý I“ již žádné doplňující informace, dokládá, že v této době již disponovala všemi poznatky nezbytnými k vydání rozhodnutí o osvobozeních od spotřební daně.
- 207 Komise se konečně nemůže dovolávat údajné složitosti vyplývající z vývoje režimu Společenství zdanění minerálních olejů, a zejména z přijetí směrnice 2003/96. Rozhodnutí „oxid hlinitý I“ se totiž vztahuje k právnímu stavu, na který se nevztahoval nový režim zdanění minerálních olejů podle směrnice 2003/96, jenž se stal účinným teprve ode dne 1. ledna 2004, nýbrž režim zdanění minerálních olejů účinný před tímto datem. Vývoj právní úpravy Společenství, na který poukazuje Komise, je tudíž v projednávané věci irelevantní. To potvrzuje i skutečnost, že v rozhodnutí „oxid hlinitý I“ zahájila Komise nové formální vyšetřovací řízení týkající se osvobození minerálních olejů používaných jako palivo při výrobě oxidu hlinitého od spotřební daně v regionu Gardanne, regionu Shannon a na Sardinii pro období ode dne 1. ledna 2004, kdy začal být uplatňován nový režim zdanění minerálních olejů podle směrnice 2003/96. V každém případě je třeba zdůraznit, že rozhodnutí „oxid hlinitý I“ bylo přijato po téměř dvou letech od přijetí směrnice 2003/96. Pouhá nutnost – které se dovolává Komise – zohlednit v rozhodnutí „oxid hlinitý I“ nový režim zdanění minerálních olejů podle směrnice 2003/96 přitom nemůže dostatečně odůvodnit tak dlouhou dobu vyšetřování, po jakou trvalo v projednávané věci.
- 208 Za těchto podmínek Komise dobře znala právní a skutkový kontext osvobození od spotřební daně a při jejich posuzování vzhledem k pravidlům v oblasti státních podpor nečelila žádným zjevným obtížím.

- 209 Zadruhé praktické a jazykové obtíže, kterých se dovolává Komise, nemohou – ani kdyby se prokázaly – odůvodnit tak dlouhou dobu vyšetřování, po jakou trvalo v projednávané věci. Komisi byly v každém případě k dispozici služby umožňující jí zvládat tvrzené jazykové obtíže i souběžné posuzování osvobození od spotřební daně v mnohem kratší době, než po kterou trvalo v projednávané věci, mimo jiné díky správné koordinaci svých služeb.
- 210 Doba vyšetřování sporné podpory je proto v projednávané věci nepřiměřená.
- 211 Ve druhé řadě je třeba zkoumat, zda na základě této skutečnosti, že Komise v průběhu formálního vyšetřovacího řízení překročila přiměřenou lhůtu, mohla společnost Eurallumina důvodně věřit, že Komise již nemá pochybnosti a vůči spornému osvobození nemá námitky, a zda toto překročení lhůty mohlo Komisi bránit v tom, aby požadovala navrácení podpory přiznané na jeho základě v období od 3. února 2002 do 31. prosince 2003, jak bylo rozhodnuto v rozsudku RSV v. Komise, bod 181 výše (EU:C:1987:502, bod 16).
- 212 Je pravda, že v rozsudku RSV v. Komise, bod 181 výše (EU:C:1987:502), dospěl Soudní dvůr k názoru, že doba 26 měsíců, po kterou Komisi trvalo, než přijala rozhodnutí, mohla u žalobkyně, která byla příjemcem podpory, vyvolat legitimní očekávání, které mohlo orgánu bránit v tom, aby přikázal dotyčným vnitrostátním orgánům, aby nařídily navrácení této podpory.
- 213 Platí ovšem také, že je sice nezbytné dbát na dodržování požadavků právní jistoty chránící soukromé zájmy, avšak je rovněž důležité poměřit tyto požadavky s požadavky ochrany veřejných zájmů, mezi které v oblasti státních podpor náleží požadavek zabránit tomu, aby fungování trhu bylo narušováno státními podporami škodlivými pro hospodářskou soutěž, což podle ustálené judikatury vyžaduje vrácení protiprávních podpor, aby byl obnoven předchozí stav [viz rozsudek ze dne 5. srpna 2003, P & O European Ferries (Vizcaya) a Diputación Foral de Vizcaya v. Komise, T-116/01 a T-118/01, Recueil, EU:T:2003:217, body 207 a 208 a citovaná judikatura].
- 214 V judikatuře byl tedy rozsudek RSV v. Komise, bod 181 výše (EU:C:1987:502), vyložen tak, že konkrétní okolnosti věci, ve které byl vydán, měly pro směr, kterým Soudní dvůr postupoval, rozhodující roli (v tomto smyslu viz rozsudky Itálie v. Komise, bod 179 výše, EU:C:2004:240, bod 90; ze dne 29. dubna 2004, Itálie v. Komise, C-372/97, Recueil, EU:C:2004:234, bod 119; Diputación Foral de Álava a další v. Komise, bod 182 výše, EU:T:2009:314, bod 286, jakož i Diputación Foral de Álava a další, bod 182 výše, EU:T:2009:316, bod 344). Konkrétně byla zohledněna skutečnost, že podpora, o kterou se jednalo v rozsudku RSV v. Komise, bod 181 výše (EU:C:1987:502), byla poskytnuta dříve, než Komise v souvislosti s ní zahájila formální vyšetřovací řízení. Dále byla, ač teprve po vyplacení, Komisi formálně oznámena. Souvisela navíc s dodatečnými náklady spojenými s podporami, které Komise schválila, a týkala se odvětví, které bylo od roku 1977 příjemcem podpor schválených Komisí. Posuzování slučitelnosti podpory konečně nevyžadovalo hlubší rešerše.
- 215 Soubor mimořádných okolností věci, ve které byl vydán rozsudek RSV v. Komise, bod 181 výše (EU:C:1987:502), přitom v projednávané věci chybí. Je sice pravda, že Komise – stejně jako ve věci, ve které byl vydán rozsudek RSV v. Komise, bod 181 výše (EU:C:1987:502) – měla v okamžiku, kdy podle všeho zůstávala nečinná, dobrou znalost sporného osvobození, a mohla si tedy vytvořit názor na jeho bezvadnost s ohledem na pravidla v oblasti státních podpor, takže v tomto ohledu již nemusela provádět hlubší rešerše. Jiné podstatné okolnosti zohledněné v rozsudku RSV v. Komise, bod 181 výše (EU:C:1987:502), ovšem v projednávané věci nenastaly. Konkrétně byla v projednávané věci sporná podpora poskytována poté, co Komise zahájila formální vyšetřovací řízení týkající se sporného osvobození.
- 216 To zásadně odlišuje konkrétní okolnosti věci, ve které byl vydán rozsudek RSV v. Komise, bod 181 výše (EU:C:1987:502), od okolností v projednávané věci. Eurallumina se tudíž nemůže v projednávané věci užitečně dovolávat rozsudku RSV v. Komise, bod 181 výše (EU:C:1987:502).

- 217 Mimoto nelze ztrácet ze zřetele, že Soudní dvůr v bodě 52 rozsudku ze dne 11. listopadu 2004, Demesa a Territorio Histórico de Álava v. Komise (C-183/02 P a C-187/02 P, Sb. rozh., EU:C:2004:701), v souvislosti s mimořádnými okolnostmi, které by mohly legitimně odůvodnit očekávání příjemce protiprávní podpory, že tato podpora je bezvadná, rozhodl, že jakákoli zdánlivá nečinnost Komise postrádá význam, jestliže jí nebyl režim podpory oznámen. Zdánlivá nečinnost Komise po dobu 43 měsíců od odpovědi Irska na poslední žádost Komise o doplňující informace (viz bod 203 výše) nemá v projednávané věci tudíž z hlediska uplatnění pravidel v oblasti státních podpor na spornou podporu, která jí nebyla řádně oznámena – ačkoli je v rozporu se zásadou respektování přiměřené lhůty – zvláštní význam. Nestačí proto ke konstatování, že nastaly mimořádné okolnosti, které by u společnosti Eurallumina mohly znovu vyvolat legitimní očekávání, že sporná podpora je bezvadná s ohledem na pravidla v oblasti státních podpor. Z toho vyplývá, že pouhé porušení zásady respektování přiměřené lhůty k přijetí rozhodnutí „oxid hlinitý I“ v projednávané věci nebránilo tomu, aby Komise v tomto rozhodnutí nařídila navrácení sporné podpory.
- 218 Argument společnosti Eurallumina vycházející z nedodržení přiměřené lhůty je tedy třeba zamítnout.
- 219 Pokud jde o argumenty žalobkyn, které vycházejí z investic vynaložených Eurallumina do jejího sardinského závodu v průběhu období, během kterého jí byla poskytována sporná podpora, jsou pro účely posouzení existence legitimního očekávání společnosti Eurallumina, že tato podpora byla bezvadná s ohledem na pravidla v oblasti státních podpor, irelevantní, protože není prokázáno, jak vyplývá z bodů 136 a 137 výše, že Eurallumina musela takové investice vynaložit v rámci plnění závazků, ke kterým se u italských orgánů dobrovolně zavázala, nebo povinností, které jí tyto orgány uložily jako protiplnění za spornou podporu, která jí byla udělena.
- 220 S ohledem na všechny předchozí úvahy je třeba konstatovat, že žalobkyně v projednávané věci neprokázaly, že by nastaly mimořádné okolnosti, na jejichž základě by společnost Eurallumina mohla důvodně věřit, že Komise již nemá pochybnosti a vůči spornému osvobození nemá námitky, a které by bránily tomu, aby Komise v rozhodnutí „oxid hlinitý I“ nařídila navrácení sporné podpory.
- 221 Proto musí být výtky vycházející z porušení zásady ochrany legitimního očekávání a právní jistoty uvedené v rámci šestého žalobního důvodu, který byl předložen na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II, a prvního žalobního důvodu, který byl předložen na podporu žaloby ve věci T-62/06 RENV II, v plném rozsahu zamítnuty jako neopodstatněné.
- 222 Z toho vyplývá, že šestý žalobní důvod, který byl předložen na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II, a první žalobní důvod, který byl předložen na podporu žaloby ve věci T-62/06 RENV II, musí být v plném rozsahu zamítnuty jako neopodstatněné.
- K třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení zásady řádné správy předloženému na podporu žaloby ve věci T-62/06 RENV II
- 223 Eurallumina tvrdí, že Komise v napadeném rozhodnutí porušila zásadu řádné správy tím, že uložila Italské republice zajistit navrácení sporné podpory. V této souvislosti zaprvé vychází ze zásady řádné správy, podle které byla oprávněna očekávat od Komise, že nenavrhne Radě přijmout rozhodnutí umožňující poskytnout protiprávní státní podporu, a od Rady, že takovéto rozhodnutí nepřijme. Zadruhé odkazuje na obsah rozhodnutí 2001/224, které musí být v případě kvalifikace sporného osvobození jako státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES považováno za výslovné povolení poskytnout uvedenou podporu nebo přinejmenším za překážku navrácení této podpory do dne 31. prosince 2006. Zatřetí odkazuje na skutečnost, že Komise přímo nezpochybnila legalitu rozhodnutí Rady o povolení výkonem svých pravomocí podle čl. 8 odst. 5 směrnice 92/81 nebo podáním žaloby na neplatnost podle článku 230 ES.
- 224 Komise navrhuje, aby byl třetí žalobní důvod zamítnut jako neopodstatněný.

- 225 Podstatou tohoto žalobního důvodu je otázka, zda Komise v napadeném rozhodnutí pečlivě a nestranně přezkoumala všechny relevantní skutečnosti projednávané věci, a zejména zda zohlednila existenci údajných protichůdných právních účinků napadeného rozhodnutí a rozhodnutí Rady o povolení přijatých na návrh Komise, které nebyly Komisí následně nikdy zpochybněny na základě jejích pravomocí přiznaných v čl. 8 odst. 5 směrnice 92/81 nebo článcích 230 a 241 ES.
- 226 V této souvislosti je třeba připomenout, že v případech, kdy jsou orgány nadány posuzovací pravomocí, má dodržení záruk přiznaných unijním právním řádem ve správních řízeních o to větší význam (rozsudek ze dne 21. listopadu 1991, Technische Universität München, C-269/90, Recueil, EU:C:1991:438, bod 14). K zárukám patří zejména zásada řádné správy, k níž se pojí povinnost příslušného orgánu pečlivě a nestranně zkoumat veškeré skutečnosti významné z hlediska projednávané věci (viz rozsudky ze dne 29. března 2012, Komise v. Estonsko, C-505/09 P, Sb. rozh., EU:C:2012:179, bod 95 a citovaná judikatura, a ze dne 23. září 2009, Estonsko v. Komise, T-263/07, Sb. rozh., EU:T:2009:351, bod 99 a citovaná judikatura).
- 227 V projednávané věci je třeba uvést, že Eurallumina na podporu tohoto žalobního důvodu předložila v podstatě dva argumenty, které jsou podobné argumentům, jež uvádí v rámci druhého žalobního důvodu. Ze stejných důvodů, jaké jsou uvedeny v bodech 65 až 75 výše, které vycházejí z bodů 45 až 48 rozsudku Komise v. Irsko a další, bod 25 výše (EU:C:2013:812), není Eurallumina oprávněna tvrdit, že napadené rozhodnutí vyvolává právní účinky, které jsou protichůdné s účinky vyvolanými rozhodnutím 2001/224 a článkem 18 směrnice 2003/96.
- 228 Je pravda, jak vyplývá z bodu 53 rozsudku Komise v. Irsko a další, bod 25 výše (EU:C:2013:812), že měla být zohledněna okolnost, že rozhodnutí Rady o povolení byla přijata na návrh Komise, pokud jde – s ohledem na zásadu ochrany legitimního očekávání a právní jistoty – o povinnost navrátit neslučitelnou podporu. Jak bylo uvedeno v tomtéž bodě rozsudku Komise v. Irsko a další, Komise tak učinila, když v napadeném rozhodnutí nenařídila navrácení podpor poskytnutých před datem zveřejnění rozhodnutí o zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 ES v Úředním věstníku.
- 229 Nebylo tedy prokázáno, že by Komise v napadeném rozhodnutí pečlivě a nestranně nepřezkoumala všechny relevantní skutečnosti v projednávané věci.
- 230 S ohledem na všechny předcházející důvody je třeba třetí žalobní důvod předložený v rámci žaloby ve věci T-62/06 RENV II zamítnout jako neopodstatněný.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění, která je stanovena v článku 253 ES, a zásady ochrany legitimního očekávání, který byl předložen na podporu žaloby ve věci T-62/06 RENV II

- 231 Eurallumina tvrdí, že Komise v napadeném rozhodnutí porušila povinnost uvést odůvodnění stanovenou v článku 253 ES a zásadu ochrany legitimního očekávání v rozsahu, v němž v rozporu s požadavky judikatury nezohlednila úroveň, harmonogram a délku amortizace investic vynaložených do svého sardinského závodu s ohledem na legitimní očekávání, že sporné osvobození je bezvadné až do dne 31. prosince 2006. Kromě argumentů, které již byly předloženy na podporu prvního žalobního důvodu vycházejícího z porušení zásady ochrany legitimního očekávání (viz body 162 až 168 výše), se Eurallumina zaprvé opírá o irelevantnost toho, že se Komise snažila od roku 1995 omezit úroveň sporného osvobození na část spotřební daně převyšující minimální sazbu stanovenou směrnicí 92/82, s ohledem na otázku, zda byla Komise v daném okamžiku znepokojena poskytováním protiprávní státní podpory na základě tohoto osvobození. Zadruhé uvádí, že Komise přiznala, že problémy státní podpory ji znepokojovaly až od listopadu roku 1999, a nikoliv od roku 1995. Zatřetí odkazuje na obsah i) žádosti o oznámení sporného osvobození z července roku 2000, ii) návrhu rozhodnutí z listopadu roku 2000 a iii) bodu 5 odůvodnění rozhodnutí 2001/24, které neumožňovaly automaticky dospět

k závěru, že by Komise zahájila formální vyšetřovací řízení proti spornému osvobození nebo že by sporné osvobození bylo protiprávní podporou, která by měla být navrácena, a to zejména s ohledem na obsah rozhodnutí 2001/224, které bylo následně potvrzeno v čl. 18 odst. 1 směrnice 2003/96.

232 Komise navrhuje, aby byl tento žalobní důvod zamítnut jako neopodstatněný.

233 Podstatou tohoto žalobního důvodu je otázka, zda v napadeném rozhodnutí Komise porušila povinnost uvést odůvodnění, která pro ni vyplývá z článku 253 ES, a porušila zásadu ochrany legitimního očekávání tím, že nařídila navrácení sporné podpory, aniž by vzala v úvahu dobu, kterou Eurallumina potřebovala k dosažení výnosnosti z investic vynaložených do jejího sardinského závodu s ohledem na legitimního očekávání, které měla v bezvadnost sporného osvobození do dne 31. prosince 2006.

234 Porušení, která Eurallumina uplatnila společně v rámci tohoto žalobního důvodu, se týkají dvou rozdílných výtek, které lze uplatnit v rámci žaloby podle článku 230 ES (rozsudek ze dne 2. dubna 1998 *Komise v. Sytraval a Brink's France*, C-367/95 P, Recueil, EU:C:1998:154, bod 67). První výtku, která míří na neexistenci nebo nedostatek odůvodnění rozhodnutí, spadá do podstatných formálních náležitostí, zatímco druhá výtku týkající se legality rozhodnutí po materiální stránce, spadá do porušení právního předpisu týkajícího se použití Smlouvy ve smyslu článku 230 ES (rozsudek Komise v. Sytraval a Brink's France, citovaný výše, EU:C:1998:154, bod 67).

235 Pokud jde zaprvé o výtku vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění rozhodnutí, je třeba připomenout, že podle článku 253 ES rozhodnutí přijatá Komisí musí obsahovat odůvodnění. Podle ustálené judikatury platí, že odůvodnění vyžadované článkem 253 ES musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musejí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a unijní soud mohl vykonávat svůj přezkum. Není požadováno, aby odůvodnění upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 253 ES, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho text, ale také s ohledem na jeho celkovou souvislost, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (rozsudky Komise v. Sytraval a Brink's France, bod 234 výše, EU:C:1998:154, bod 63; ze dne 12. prosince 2002, *Belgie v. Komise*, C-5/01, Recueil, EU:C:2002:754, bod 68, a ze dne 11. září 2003, *Belgie v. Komise*, C-197/99 P, Recueil, EU:C:2003:444, bod 72).

236 Komise v bodě 75 odůvodnění rozhodnutí „oxid hlinitý I“ zejména odmítla zohlednit připomínky společnosti Eurallumina připomenuté v bodech 37 a 45 tohoto rozhodnutí, podle kterých Eurallumina vynaložila značné investice do ochrany životního prostředí ve svém sardinském závodu jako protiplnění za sporné osvobození z důvodu, že neexistoval žádný důkaz, že by Eurallumina uzavřela dohody s italskými orgány, kterými by se zavázala dosáhnout cílů ochrany životního prostředí v období uplatňování sporného osvobození, a že se na uvedené osvobození také nevztahovaly podmínky, které by zabezpečily ten samý účinek, jako takové dohody a závazky. Tento bod odůvodnění umožňuje pochopit, že Komise nezohlednila v napadeném rozhodnutí délku amortizace investic vynaložených Eurallumina do jejího sardinského závodu, a to zejména z toho důvodu, že se domnívala, že nebylo prokázáno, že sporné osvobození udělené společnosti Eurallumina bylo protiplněním za vynaložení uvedených investic. To vysvětluje, že Komise v bodě 98 odůvodnění rozhodnutí „oxid hlinitý I“ nezohlednila legitimní očekávání, kterého se v projednávané věci dovolávala společnost Eurallumina v to, že investice vynaložené do jejího sardinského závodu mohly být amortizovány zejména z uděleného sporného osvobození do dne 31. prosince 2006.

237 Ačkoliv je odůvodnění rozhodnutí „oxid hlinitý I“ stručné, je v projednávané věci nicméně dostatečné k pochopení úvah, které v tomto ohledu sledovala Komise, a k tomu, aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a unijní soud mohl vykonávat svůj přezkum.

- 238 V důsledku odůvodnění napadeného rozhodnutí neporušuje povinnost uvést odůvodnění vyjádřenou v článku 253 ES, jak je vykládán judikaturou citovanou v bodě 235 výše. Výtka vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění musí být zamítnuta jako neopodstatněná.
- 239 Pokud jde zadruhé o výtku vycházející z porušení zásady ochrany legitimního očekávání, je třeba uvést, že touto výtkou Eurallumina v podstatě vytýká Komisi, že v napadeném rozhodnutí nezohlednila legitimní očekávání, které měla v to, že investice vynaložené do jejího sardinského závodu budou amortizovány zejména z jí uděleného sporného osvobození do dne 31. prosince 2006.
- 240 Jak už bylo uvedeno výše v bodech 136, 137 a 219, z informací ve spisu v projednávané věci nevyplývá, že investice vynaložené společností Eurallumina do jejího sardinského závodu sloužily jako protiplnění za udělené sporné osvobození. Nebylo tedy prokázáno, že Eurallumina vynaložila tyto investice s ohledem na legitimní očekávání, které mohla mít ve skutečnost, že uvedené investice by mohly být amortizovány zejména z sporného osvobození do dne 31. prosince 2006, jež jí bylo uděleno.
- 241 Komise tudíž v napadeném rozhodnutí oprávněně nezohlednila legitimní očekávání, kterého se v projednávané věci dovolávala společnost Eurallumina, v tom, že vynaložené investice do jejího sardinského závodu by mohly být amortizovány zejména z jí uděleného sporného osvobození do dne 31. prosince 2006. Proto musí být výtka vycházející z porušení zásady ochrany legitimního očekávání rovněž zamítnuta jako neopodstatněná.
- 242 Z toho vyplývá, že čtvrtý žalobní důvod předložený na podporu žaloby ve věci T-62/06 RENV II musí být zamítnut v plném rozsahu.
- 243 Vzhledem k tomu, že všechny žalobní důvody a výtky vznesené na podporu těchto žalob byly odmítnuty jako nepřijatelné nebo zamítnuty jako neopodstatněné, musí být v plném rozsahu zamítnuty i tyto žaloby.

K nákladům řízení

- 244 Podle článku 219 jednacího řádu Tribunálu rozhoduje Tribunál v rozhodnutích vydaných po zrušení jeho rozhodnutí a vrácení věci o nákladech souvisejících s řízeními zahájenými před ním a s řízením o kasačním opravném prostředku před Soudním dvorem. Vzhledem k tomu, že Soudní dvůr v rozsudcích Komise v. Irsko a další, bod 19 výše (EU:C:2009:742), a Komise v. Irsko a další, bod 25 výše (EU:C:2013:812), rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později, přísluší Tribunálu, aby v tomto rozsudku rozhodl i o nákladech řízení souvisejících s těmito řízeními o kasačních opravných prostředcích.
- 245 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Nicméně podle čl. 135 odst. 1 jednacího řádu může Tribunál v souladu s požadavky ekvity výjimečně rozhodnout, že účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, ponese vlastní náklady řízení a nahradí pouze část nákladů řízení vynaložených druhým účastníkem řízení. Podle čl. 135 odst. 2 téhož jednacího řádu může Tribunál uložit účastníkovi řízení, a to i když měl úspěch ve věci, částečnou nebo i úplnou náhradu nákladů řízení, odůvodňuje-li to jeho chování, a to i před zahájením řízení. Tribunál může zejména uložit náhradu nákladů řízení orgánu, jehož rozhodnutí nebylo zrušeno, a to v důsledku vady tohoto rozhodnutí, která mohla vést žalobce k podání žaloby (viz obdobně rozsudek ze dne 9. září 2010, Evropaiki Dynamiki v. Komise, T-387/08, EU:T:2010:377, bod 177 a citovaná judikatura).
- 246 Italská republika neměla ve věci T-60/06 RENV II úspěch. Je tedy důvodné jí uložit náhradu nákladů řízení ve věcech T-60/06, T-60/06 RENV I a T-60/06 RENV II a vlastních nákladů řízení a jedné pětiny nákladů vynaložených Komisí ve věcech C-89/08 P a C-272/12 P, v souladu s návrhem Komise.

²⁴⁷ Společnost Eurallumina neměla ve věci T-62/06 RENV II úspěch. V rámci přezkumu žaloby v této věci ovšem bylo v bodě 210 konstatováno, že Komise porušila při přijímání napadeného rozhodnutí zásadu respektování přiměřené lhůty, což mohlo vést společnost Eurallumina k podání žaloby, aby dosáhla konstatování tohoto porušení. Za těchto okolností má Tribunál za to, že ve věcech T-62/06, T-62/06 RENV I a T-62/06 RENV II je spravedlivé uložit Eurallumina, aby nesla vlastní náklady řízení a nahradila tři čtvrtiny nákladů řízení vynaložených Komisí, a Komisi, aby nesla čtvrtinu vlastních nákladů řízení. Co se týče věcí C-89/08 P a C-272/12 P, je vzhledem k tomu, že v každé z nich stálo proti Komisi pět účastníků řízení, třeba podle klíče pro rozdělení použitého ve věcech T-62/06, T-62/06 RENV I a T-62/06 RENV II uložit Eurallumina, aby nesla vlastní náklady řízení a nahradila tři dvacetiny – a sice jednu pětinu ze tří čtvrtin – nákladů řízení vynaložených Komisí, a Komisi, aby nesla jednu pětinu vlastních nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloby se zamítají.**
- 2) **Italská republika nahradí náklady řízení ve věcech T-60/06, T-60/06 RENV I a T-60/06 RENV II a dále ponese vlastní náklady řízení a nahradí jednu pětinu nákladů řízení vynaložených Evropskou komisí ve věcech C-89/08 P a C-272/12 P.**
- 3) **Eurallumina SpA ponese vlastní náklady řízení a nahradí tři čtvrtiny nákladů řízení vynaložených Komisí ve věcech T-62/06, T-62/06 RENV I a T-62/06 RENV II a tři dvacetiny nákladů řízení vynaložených Komisí ve věcech C-89/08 P a C-272/12 P.**
- 4) **Komise ponese jednu čtvrtinu vlastních nákladů řízení vynaložených ve věcech T-62/06, T-62/06 RENV I a T-62/06 RENV II a jednu pětinu vlastních nákladů řízení vynaložených ve věcech C-89/08 P a C-272/12 P.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Gervasoni

Madise

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 22. dubna 2014.

Podpisy.

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu	2
Sporné osvobození	2
Správní řízení	3
Rozhodnutí „oxid hlinitý I“	3
Řízení a návrhy účastnic řízení	4
Právní otázky	6
K přípustnosti	6
K věci samé	8
K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady právní jistoty, zásady presumpce platnosti a užitečného účinku aktů orgánů a zásady lex specialis derogat legi generali, který byl vznesen na podporu žaloby ve věci T-62/06 RENV II	9
– K porušení zásady právní jistoty, zásady presumpce legality a užitečného účinku aktů orgánů ...	9
– K porušení zásady lex specialis derogat legi generali	12
K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 87 odst. 1 ES a z rozporného odůvodnění, který byl vznesen na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II	13
Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 1 odst. b) písm. ii) a článku 4 nařízení č. 659/1999 a z porušení rozhodnutí Rady o povolení, který byl vznesen na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II	15
K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 18 směrnice 2003/96 ve spojení s její přílohou II a rozhodnutí 2001/224, který byl vznesen na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II ...	17
K třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení pravidel pro podporu na ochranu životního prostředí a zejména bodu 82 odst. 2 písm. a) pokynů Společenství na ochranu životního prostředí, který byl vznesen na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II	17
Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 87 odst. 3 ES a pokynů k regionální podpoře, předloženému na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II	23
K šestému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady ochrany legitimního očekávání, zásady právní jistoty a zásady presumpce legality, který byl předložen na podporu žaloby ve věci T-60/06 RENV II, a k prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady ochrany legitimního očekávání, který byl předložen na podporu žaloby ve věci T-62/06 RENV II	26
K třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení zásady řádné správy předloženému na podporu žaloby ve věci T-62/06 RENV II	35
Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění, která je stanovena v článku 253 ES, a zásady ochrany legitimního očekávání, který byl předložen na podporu žaloby ve věci T-62/06 RENV II	36

K nákladům řízení	38
-------------------------	----